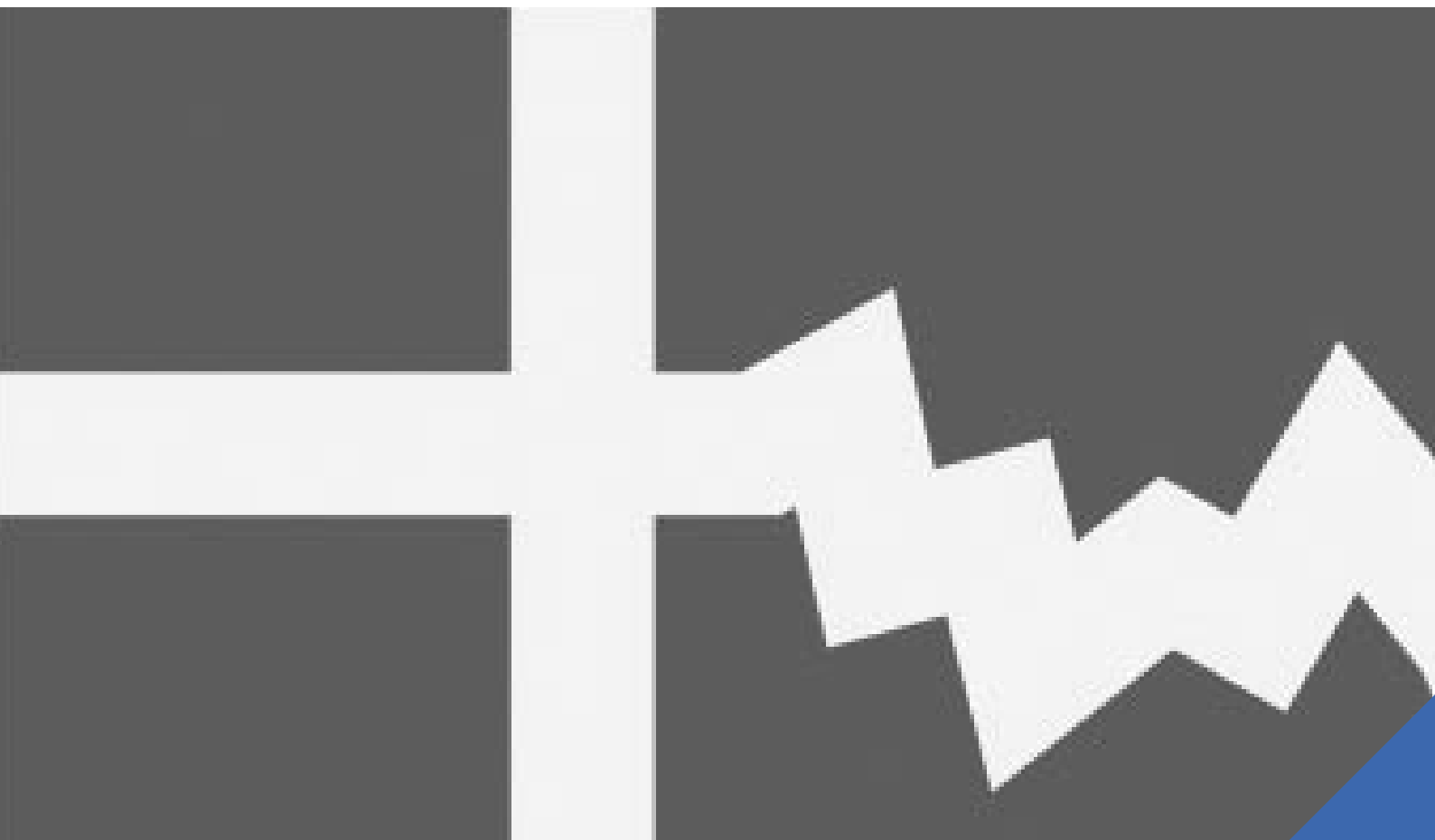

CONTRA

nr 1 2009 (nr 203 från starten) årgång 35 Pris 25:-

**Ukraina efter Georgien?
Etanol och världssvälten
Destruktörerna**

**garanterat
politiskt inkorrekt**

9 770347 647008

CONTRA

oberoende borgerlig tidskrift
utges sex gånger årligen
ISSN 0347-6472

Copyright Stiftelsen Contra
Eftertryck endast efter överenskommelse

Ansvarig utgivare
Géza Molnár

Adress

Box 8052, 104 20 STOCKHOLM
Telefon 08-720 01 45
E-post redax@contra.nu
Internet hemsida <http://www.contra.nu>
Sluten del endast för prenumeranter:
<http://www.contra.nu/prenumerant/oversikt.html>
Användarnamn och lösenord finns endast i den tryckta utgåvan av Contra.

Prenumeration

Minst 175, rekommenderat 250 kronor, per år. Inbetalas på plusgiro 85 95 89-4 eller bankgiro 5682-0392.
Finland: Minst 20 euro per år.
Sampo girokonto 800018-70846087.

Medarbetare

Styrelseordförande: Géza Molnár
Redaktion: Tommy Hansson, C G Holm och Géza Molnár
Övriga medarbetare: Benny H. V. Andersson, Karl-Göran Bottwyk, Bertil Häggman, Bertil Lindblom, Fredrik Runebert och David Stavenheim samt Christer Arkefors i Italien, Bertil Wedin i Mellersta Östern och Allan C. Brownfeld i USA.

Presslagd 2009-02-02
Strands Tryckeri, Lindsberg 2009

Omslagsbilden symboliserar inte den ekonomiska krisen de senaste månaderna, utan den politiska och moraliska utvecklingen i Sverige under de senaste decennierna. Bilden återfinns på omslaget till Tommy Hanssons nya bok "Destruktörerna", som presenteras närmare på följande sidor i tidningen.

CONTRA-NYTT

Nu behöver 2009 års Contra säkras!

Under de gångna två åren har utgivningen av Contra möjliggjorts genom ett generöst extra stöd från Contras läsare. Nu är det dags att säkra utgivningen för år 2009 och vi vädjar därför till läsekretsen om detta viktiga ekonomiska stöd. Gärna en hundralapp eller två.

Vi hoppas dock att vi liksom förra året ska få ett antal personer att ställa upp som "Contras vänner", vilket innebär ett bidrag till verksamheten på minst 5.000 kronor. De som ställer upp som "Contras vänner" bjuds in till ett särskilt informationsmöte och får fortlöpande information om verksamheten.

För den som har utdelningsintäkter på aktier finns det möjligheter att finansiera bidraget till Contra med obeskattade pengar. Om det är en möjlighet för Dig ber vi att Du hör av Dig till Contras redaktion, enligt adressuppgifterna i rutan till vänster.

Du betalar ett bidrag till plusgiro 85 95 89-4 eller bankgiro 5682-0392.

Beställ "Destruktörerna" direkt från Contra!

Nu föreligger en ny bok av tidskriften *Contras* redaktionsmedlem och tidigare ansvarige utgivare Tommy Hansson. Boken, som bygger på en artikelserie i *Contra* under vinjetten "De förstörde Sverige", har fått titeln *Destruktörerna. Hur 13 män, tre kvinnor och kulturvänstern förstörde Sverige* (170 sidor). Den behandlar ett antal personligheter, vilka genom sina härjningar i det svenska samhället från och med 1800-talet fram till nu enligt författaren starkt bidragit till en förödande utveckling, som urholkat vårt samhälles traditionellt judeo-kristna etiska och moraliska grundval.

För bokens teckningar svarar konstnären och *Contra*-medarbetaren Benny H. V. Andersson.

Bland de personligheter som biografieras återfinns den inflytelserike filosofen Axel Hägerström, rashygienisten Herman Lundborg, familjesocialiseraren Alva Myrdal, den svenska utrikespolitikens onda genius Osten Undén, samt den oförsonligt konfrontatoriske demagogen Olof Palme. I avsnittet om kulturvänstern, "Från Tomas Thorild till Sverker Åström", beskrivs hur ett inflytelserikt samhällssegment genom sin åsiktsbildning spelat en alldeles särskild roll i den fortgående förstörelsen och sekulariseringen av Sverige.

Bland de av kulturvänsterns medlemmar som behandlas i boken kan här nämnas författarna Carl Jonas Love Almqvist och August Strindberg, politikern och debattören Per Gahrton, IB-avslöjarna Jan Guillou, Peter Bratt och Håkan Isacson, ärkebiskopen K. G. Hammar, samt homosexikonerna Rikard Wolf, Jonas Gardell, Mark Levengood och Eva Dahlgren, andra icke att förglömma.

Dessutom behandlas tragiken med förra utrikesministern Anna Lindhs död.

Tommy Hansson har tidigare givit ut åtta böcker, varav de flesta som nu på *Contra* förlag. *Destruktörerna* kan rekvireras direkt från *Contra* för specialpriset 190 kronor (inklusive porto). Enklaste sättet är att sätta in pengarna på plusgiro 85 95 89-4 eller bankgiro 5682-0392, i bägge fallen med adress Stiftelsen Contra, Box 8052, 104 20 Stockholm.

Ny Contra-bok:

Det svenska samhällets destruktörer

Contras Tommy Hansson har skrivit en ny bok som heter *Destruktörerna*, som i form av 18 artiklar porträtterar 13 män och tre kvinnor, vilka enligt författaren starkt bidragit till Sveriges förstörelse som västerländskt kulturland. Personligheter såsom Axel Hägerström, makarna Myrdal och Olof Palme har ryckt undan den judeo-kristna etiska grundval som i närmare 1000 år präglat vårt samhälle och därmed banat väg för den samhällsupplösning vi tvingas uppleva i dag. Boken innehåller även artiklar om kulturvänstern och om Anna Lindh.

★★★ *Destruktörerna* är titeln på denna bok, vars uppsatser bygger på en artikelserie i tidskriften *Contra* 1999-2005 med rubriceringen "De förstörde Sverige". Det kommer kanske som en överraskning för somliga läsare att Sverige skulle vara "förstört". Icke desto mindre, menar jag, kan vårt land sägas vara i grunden förstört vad beträffar de andliga och moraliska värden som sedan långliga tider väglett oss svenskar och som har upphöjda landsmän som den heliga Birgitta, Olaus Petri, Emanuel Swedenborg och Dag Hammarskjöld som några av de mest framträdande centralgestalterna.

Den förstörelse som avses har ägt rum under den senaste tvåhundraårsperioden, då materialistiska och sekulära värden på en historiskt sett anmärkningsvärt kort tid konkurrerat ut traditionellt andligt-moraliska värden. Denna utveckling understryks av det faktum, att ett antal av de i boken skildrade personligheterna är avfallningar – de har utvecklats från att ha haft ett andligt livsideal till att omfatta ett materialistiskt och oftast socialistiskt synsätt.

Exemplet Axel Hägerström – en nyckelgestalt när det gäller den förödande utvecklingen i Sverige – är särskilt tankeväckande härvidlag. Prästsonen Hägerström hade ursprungligen tänkt sig en prästkarriär men förlorade under resans

*Tommy Hanssons nya bok *Destruktörerna* påvisar den enskilda personlighetens betydelse för historiens utveckling. I det här fallet i negativ bemärkelse.*

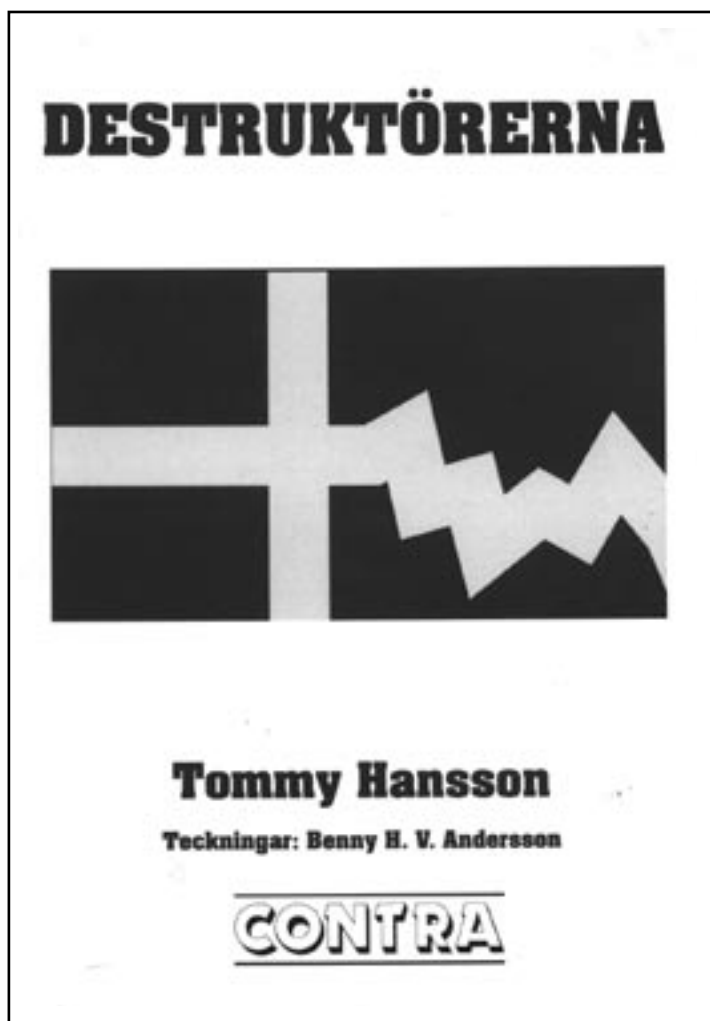
gång sin andliga övertygelse och blev med tiden den så kallade värdenihilismens erkände profet. Metamorfosen illustreras på ett tragikomiskt sätt av utvecklingen av Hägerströms eget utseende – från att i ungdomsåren ha sett ut som en idealistisk ung man, antog hans konterfej ett alltmer förgrämt och skuldtyngt utseende.

Vanligen anses ju Hägerströms karriär vara ett lysande framgångsexempel. Enligt min uppfattning är Hägerströms bana en berättelse om degeneration och djup tragik.

Den svenska socialdemokratin bär på ett överväldigande ansvar för förstörelsen av Sverige. Ingen skugga må dock falla över den demokratiska arbetarrörelsens pionjärer, vilka med rätta protesterade mot överklass- och bolagsvälde, samtidigt som de gick till rätta med otidsenliga

värderingar på en rad av livets områden. Socialdemokratiska ledare med Hjalmar Branting i spetsen måste också hållas räkning för att de eftertryckligt avvisade den antidemokratiska arbetarrörelsen och dess bolsjevikiska maktövertagande i Ryssland genom Lenin och Trotskij och i stället anammade den reforminriktade socialism som främst Eduard Bernstein utformade.

Socialisternas roll i Sveriges omdaning har dock kraftigt övervärderats. Det bör ihågkommas att liberala och konservativa nydanare och opinionsbildare, liksom kristna aktivister, har en väl så stor förtjänst i att det svenska samhället på 1800- och det tidiga 1900-talet kunde lyftas från misär och elände. Man kommer här att tänka på namn som Louis De Geer, André Oscar Wallenberg, Fredrika Bremer, Peter Wieselgren, Karl Staaff, Hanna Ouchter-

lony, Alfred Nobel, makarna Herman och Hedvig Lagercrantz, Manfred Björkquist, Gottfrid Billing, Arvid Lindman, Nathan Söderblom, Lewi Pethrus, Torgny Segerstedt, Bertil Ohlin och Herbert Tingsten. Många andra inte att förglömma!

Det verkligt ödesdigra var att den svenska socialdemokratin kom att hamna i knät på hägerströmianismen, som, något förenklat uttryckt, hävdade att "makt är rätt". Absolut gott och absolut ont, rätt och fel, var värden som kunde förpassas till sagovärlden. Därmed låg fältet fritt för nihilism, relativism och materialism och figurer som makarna Myrdal, Östen Undén och Olof Palme samt i förlängningen företeelser som familjeinstitutionens sönnerfall, förödning och missbruk av det sexuella, extrem feminism, massaborter, homosexromantik, avtagande respekt för lag och ordning, en offentlig debatt som dominerades av upplåsta besserwisrar, samt salongsradikalism som bland annat yttrar sig i stöd för totalitära ideologier och ett politiskt korrekt undertryckande av debattörer som inte passar in i bilden.

I ett Sverige präglad av den hägerströmska relativismen har det fallit sig naturligt för skilda politiker att under Andra världskriget bedriva eftergiftspolitik gentemot Nazityskland och under det Kalla kriget en utrikespolitik som yttrat sig i hätska utfall mot USA och massivt stöd till marxist-leninistiska upprorsrörelser och diktaturer i Tredje världen. Vi får dock inte glömma att enskilda diplomater, politiker och skriftställare – några minnesvärda namn härvidlag är Torgny Segerstedt, Sven Grafström, Erik Boheman, Herbert Tingsten och Jarl Hjalmarson – gjorde vad de kunde för att stå emot den överväldigande trenden.

Det är i det värdenihilistiska perspektivet man även får se den rashygieniska rörelse som i boken personifieras av Herman Lundborg, chef för Rasbiologiska institutet i Uppsala och i sinom tid ivrig påhejare av Hitler och Tredje riket, samt även makarna Myrdal. Lundborg må i dag förefalla vara en motbudande och obsolet anakronism, men faktum är att det institut han blev chef för hade beslutats i vederbörlig demokratisk ordning genom riksdagsbeslut där ovannämnde Hjalmar Branting tillhörde de mest kända tillskyndarna.

Rashygien var på 1920- och 1930-talen och faktiskt flera decennier därefter en i hög grad "politiskt korrekt" idé som om-

Destruktören Ernst Wigforss (s). (Teckning: Benny H. V. Andersson)

fattades av alla mer etablerade politiska riktningar och där folkslag som judar, lappar, zigenare och tattare sågs som underlägsna. Enligt samma perspektiv föll det sig även naturligt att verka för att ej endast oönskade "raser", utan även psykiskt funktionshindrade personer, utsattes för preventiva åtgärder såsom sterilisering och social ostracism. I Nazityskland gick man som bekant så långt att man tog livet av vederbörande. I själva verket förblev steriliseringstänkandet intakt inom vård- och socialsektorn ända in på 1970-talet. Det bör här noteras att socialdemokratin var den dominerande politiska kraft som förordade steriliseringspolitiken. En riksdagsmotion skriven av socialdemokratiska psykiatrikern Alfred Petrén 1922 undertecknades av kända socialdemokratiska politiker som Ernst Wigforss, Knut Tengdahl, Ivan Pauli, William Linder och Alexis Björkman.

De grovt integritetskränkande åtgärderna gentemot människor från olämpliga "raser" eller med olämplig sinnesförfattning skulle inte ha kunnat vidtagas – i alla fall inte på ett så nästan helt och hållet oemotsagt sätt som skedde i vårt land under nästan ett halvt sekel – om inte Hägerströms värdenihilism lagt grunden. Om det nu ändå inte finns några absoluta värden kan man ju lika gärna använda ras och/eller mental status när det gäller att kategorisera människorna, om ett sådant synsätt befinns överensstämma med tidsandan!

Undertecknad hävdar att absoluta värden

existerar och har sitt ursprung i den religiösa och andliga sfären. Det är därför ingen tillfällighet att relativiseringen av den mänskliga värdeskalen är intimt knuten till avkristningen och sekulariseringen av det svenska samhället. Och allteftersom vårt land blivit alltmer sekulariserat och materialiserat så har också Svenska kyrkan gradvis kommit att bekänna sig till samma relativistiska värdesystem som samhället i övrigt fungerar i enlighet med. Kyrkan, som ännu dominerar den andliga sfären trots att de formella banden till staten numera är avklippta, har blivit ett världsligt rättfärdighetsinstitut, där den kristet färgade retoriken behållits i politiskt tillrättalagd form – alltmedan prästerskapet på det hela taget (även om undantag finns) anslutit sig till rådande politisk korrekthet.

Sverige är inte något unikum i världen när det gäller andlig och moralisk förstörelse. Liknande tendenser finns i alla länder, naturligtvis med olika nationella särdrag. Eftersom "den svenska modellen" rönt en viss uppmärksamhet i andra delar av världen, samt till och med betraktats som ett efterföljansvärt exempel på sina håll, ligger det dock nära till hands att antaga att Sverige till viss del fungerat som en "trendsättare" och att några av de destruktörer som porträtteras i denna framställning dessvärre också haft en internationell räckvidd. Man kan förvisso ha synpunkter på representativiteten hos de personer som här presenteras. Några må tycka att den eller den inte hör hemma i ett "skräckgalleri" av detta slag, andra att vissa namn saknas.

Jag kan bara säga att detta inte är någon vetenskaplig avhandling. Det är ett subjektivt porträttgalleri vars sammansättning helt och hållet dikterats av författarens tycke och smak.

Extrem svartsyn bör undvikas. Det har funnits, och finns alltför, motkrafter, vilka på sikt kan komma att förändra den destruktiva utvecklingen till det bättre. Detta är dock inte temat för denna bok.

Samtliga uppsatser i boken utom den om Ernst Wigforss, har tidigare i någon form varit publicerade i tidskriften *Contra*. De har dock reviderats inför bokutgåvan. ✍

Tommy Hansson: *Destruktörerna. Hur 13 män, tre kvinnor och kulturvänstern förstörde Sverige*. 170 sidor. *Contra* förlag. Kan beställas direkt från Stiftelsen *Contra*, plusgiro 85 95 89-4, för 190:–.

Efter Georgien - står Ukraina i tur?

Efter den ryska invasionen av Georgien kom Ukraina att stå i fokus som nästa mål för rysk aggression. Ukraina är ett av Europas till ytan största länder och med en befolkning ungefär lika stor som Frankrikes. Landet har stor geopolitisk betydelse genom sitt strategiska läge mellan Polen och Ryssland. Historiskt sett är Ukraina ett östslaviskt land med stark anknytning till västerländsk civilisation.

*** Den östslaviska civilisationens vagna stod i Kiev (Kyjiv). Moskva blev inte aktuellt förrän mot slutet av medeltiden som ett mindre furstendöme. Kievrikets inflytande minskade efterhand, och Polen kom att få ökad makt över kosackerna i Ukraina. Dessa reste sig vid 1648 års ukrainska revolution men begärde 1654 Ryssland som skyddsmakt mot Polen.

På 1650-talet var det svenska inflytandet i området betydligt, och år 1657 slöts ett svenskt-ukrainskt avtal i Korsun vilket syftade till att Sverige skulle ersätta Ryssland som skyddsmakt. Ukrainas hetman (statsöverhuvud) avled dock det året, och Karl X Gustav, Karl XII:s farfar, tvingades lämna Polen efter en dansk krigsförklaring.

Allians Sverige-Ukraina

De svensk-ukrainska förbindelserna fortsatte, och under det Stora nordiska kriget kom en allians mellan Sverige och Ukraina till stånd 1708–09 mellan Karl XII och hetman Ivan Mazepa. Alliansens 300-årsminne högtidlighålls 2008–09 i både Ukraina och Sverige. Vid mitt senaste besök i Kiev hade jag tillfälle bese en välgjord och stort uppslagen utställning på det Ukrainska nationalmuseet om Sverige och

Blomsterhyllning vid det svenska monumentet för de fallna på slagfältet. 16 oktober 2008. (Foto Christian Gemes)

Ukraina 1657-1743. Det senare året avled hetman Filip Orlik, Mazepas efterträdare, som var bosatt i Sverige (Kristianstad) 1716-19 medan hans regering vistades i Stockholm.

---

bertil.haggman@contra.nu
Bertil Häggman

Under den första ukrainska självständighetstiden spelade Sverige en viktig roll för de så kallade mazepisterna, som i exil bekämpade tsardömetts kontroll av Ukraina. Senare har Ukraina varit självständigt under Ryska inbördeskriget och under Andra världskriget, då ukrainska patrioter utropade en ukrainsk regering under premiärminister Jaroslav Stetsko i Lviv i västra Ukraina strax före den tyska inmarschen 1941.

Den brittiske ukrainaexperten Robert

Conquest har bekräftat att den ukrainska regeringen då påträffade tusentals döda, som inför den sovjetiska reträtten mördats av sovjetiska säkerhetsorgan.

Första frihetskampen

Efter den tyska invasionen av Sovjetunionen bildades den ukrainska upprorsarmén Ukrainskaja Postanskaja Armija (UPA), som bekämpade både national-socialister och kommunister. 1943 hölls en första internationell konferens på befriat område, "De förtryckta nationernas förenade befrielsekamp". Med fanns bland andra kosacker, vitryssar och armenier.

Enligt försiktiga beräkningar lär de ukrainska frihetskämparna ha hållit 160 000 kvadratkilometer med omkring 15 miljoner människor. Under våren 1944 inledde sovjetiska styrkor en storoffensiv mot UPA, och efter 1945 lades huvudsvaret för bekämpningen av ukrainarna på sovjetiska inrikes säkerhetsstyrkor. Under slutet av 1940-talet lyckades UPA-enheter ta sig genom dåvarande Tjeckoslovakien och Österrike till Västtyskland. Det anses av militärhistoriker att motståndet i praktiken upphörde 1952-53. Ingen större hjälp från väst lämnades till UPA.

Sedan Ukraina blev självständigt har sovjetisk-ukrainska strukturer länge lyckats hålla sig vid liv, och det var först

Stalins förintelse genom svält i Ukraina

★ En av världshistoriens värsta svältkatastrofer med tio miljoner offer inträffade på 1930-talet i det Stalin-styrda Ukraina. Landet vill nu att Förenta nationerna erkänner den Stora svälten (på ukrainska *Holodomar*) 1932–33 som folkmord. Vid USAs vicepresident Dick Cheneys besök i Kiev i september 2008 hoppades Ukrainas president Viktor Jusjtjenu på amerikanskt stöd.

Frågan om Stalins folkmord på ukrainare – svältkatastrofen var artificiellt framkallad – är värd en särskild artikel i ett senare nummer av *Contra*.

efter den orangefärgade revolutionen som landet kunde starta kampen för att bygga upp ett fritt och demokratiskt land. Under 2000-talet har landets president Viktor Jusjtjenko med hjälp av premiärminister Julia Tymosjenko lyckats bygga upp en blomstrande ekonomi och inleda arbetet med att förändra attityder från den sovjetiska tiden.

Ukraina har stora stål- och kolindustrier, och jordbruket står för omfattande intäkter. Utländska investeringar har ökat kraftigt. Skörden 2008 beräknades vara rekordstor.

Den som i dag ankommer till Kiev med flyg möts av en välfungerande internationell flygplats. Man måste då ha i åtanke att sovjetregimen medvetet gav storstaden Kiev en mindre landsortsflygplats. Viktiga resurser fördes till Moskva, vars flygplats dominerade i sovjetväldet. Den långa och raka åttafiliga vägen in mot centrum omges av imponerande höghusbyggen. Kievs centrum härstammar från tidig medeltid då staden var centrum i den östslaviska civilisationen. Kring floden Dnjepr finns imponerande medeltida kloster och en rad förnåma byggnader, ofta i tysk empirestil.

Den akademiska konferens jag deltog i var ägnad åt den svenskallierade hetmanen Ivan Mazepa som historisk gestalt. Den hölls i den historiska Myholakademien, Ukrainas nationaluniversitet. Till akademien hade Mazepa skänkt stora summor (han var en av Europas rikaste män) och upphöjde den från gymnasium till akademi. Akademien kom under den orangefärgade revolutionen att bli ett centrum för motstånd, och studenterna deltog entusiastiskt med lärarna i möten och demonstrationer. Jag träffade flera yngre akademiker och äldre lärare som deltagit.

Mot Poltava

Andra dagen av konferensen avhölls i Poltava, med starka svenskminnen. Resan till denna stad i östra Ukraina företogs med bil, en resa på 600 kilometer. Vägen höll på att byggas ut till motorväg och hade stark såväl lastbilstrafik som personbilstrafik. Ändå gick det att köra i omkring 100 kilometer i timmen, eftersom vägen gick utanför tätorterna.

Staden Poltava är väl underhållen med stora ryska empirestilsbyggnader i centrum. Slagfältsminnena är välhållna och museet stort och väl underhållet. Från svensk militär sida har man skänkt en rad gåvor så

Konstverk föreställande hetman Ivan Mazepa, Sveriges ukrainske allierade 1702–1709. (Foto Bertil Häggman)

att det nu finns fler målningar av svenska generaler i museet än ryska. Fortfarande dominerar dock tsar Peter den store. Till jubileet i år med anledning av slaget vid Poltava den 28 juni 1709 planeras omfattande konferenser och högtidligheter.

Kanske kommer också en trupp svenskar i Karolineruniformer att kunna delta.

Står Ukraina i tur?

I augusti 2008 intervjuades Ukrainas vice statsminister Hryhoriy Nemirya i *International Herald Tribune* och citerades då bland annat:

”Krisen i Georgien har tydliga implikationer för den regionala säkerheten och naturligtvis för Ukraina. Krisen gör det kristallklart att det säkerhetsvakuum som har existerat i det post-sovjetiska området förblir farligt. Efter Georgien kommer Ukraina. Den Europeiska unionen och Förenta staterna kan inte ta sina ögon från Ukraina nu. Ryssland kommer att göra allt som är möjligt för att försäkra sig om att NATO inte kommer att erbjuda Ukraina möjligheten att inleda anslutningsförhandlingar i december 2008.”

Nemirya har naturligtvis satt fingret på den ömma punkten. Om inte väst ställer upp med kraft för Ukraina kan Ryssland lyckas förhålla medlemsskapsprocessen vad gäller NATO och EU. Det finns en viss risk att den

finansiella krisen kommer att överskugga den för Ukraina så viktiga frågan

Washington Post publicerade den 25 augusti 2008 en artikel av Ukrainas president Viktor Jusjtjenko som slutade med orden:

”Detta veckoslut firade Ukraina årsdagen av sin självständighet. Denna konflikt har än en gång bevisat att det bästa sättet att säkerställa Ukrainas och andra länders nationella säkerhet är att delta i de fria demokratiska nationernas kollektiva säkerhetssystem, i dag exemplifierat av NATO. I enlighet med nationell lagstiftning och dess utrikespolitiska prioriter, kommer Ukraina att fortsätta följa det euro-atlantiska integrationsspåret. Detta är demokratins, frihetens och självständighetens spår.”

Rysslands nästa mål kan vara Ukraina. Det hävdade Rysslands-experten Leon Aron vid American Enterprise Institute i en artikel i *Wall Street Journal* den 10 september 2008:

”Vid sidan av Estland och Lettland – där etniska ryssar utgör över en fjärdedel av befolkningen, men där NATO-medlemskap höjer risken för Kreml – är Ukraina det klart troligaste målet... Nära en av fem ukrainska medborgare är etniskt rysk (sammanlagt nästan åtta miljoner) och lever huvudsakligen i landets nordöstra del i närheten av den ryska gränsen.”

Möjligt blodbad

När USAs vicepresident Dick Cheney i september 2008 besökte Kiev var det uppenbart att det skedde i syfte att sända ett budskap till Moskva: USA stödjer helhjärtat den demokratiska staten Ukraina.

Ett av de stora, kommande problemen är Krimhalvön. Nästan tre fjärdedelar av staden Sevastopol's invånare är etniska ryssar, och det finns också omkring 14 000 man rysk militär personal där. Om Ryssland tog över Sevastopol, dess största flotthamn vid Svarta havet, skulle det inte gå för Ukraina att ta tillbaka den utan ett större krig. Ett möjligt ryskt scenario skulle, enligt Aron, kunna se ut så här:

”Ett potentiellt djävare (troligen blodigare) scenario skulle kunna involvera en provokation av Moskva-stödda, och kanske väpnade, ryska nationalister (eller de ryska specialstyrkorna *spetsnaz* maskerade som återföreningssträvare). De skulle kunna förklara rysk överhöghet över en mindre stad (Alushta, Evpatoria, Anapa) eller en remsa inlandsterritorium. Som svar är det troligt att ukrainska väpnade styrkor

baserade på Krim utanför Sevastopol går till motattack. Det påföljande blodbadet skulle förse Moskva med den interventionistiska ursäkten att skydda sina landsmän – denna gång, i motsats till Sydossetien, etniska ryssar.”

En betydande del av Ukrainas befolkning vänder sig mot väst, och här är det EU-medlemskap som gäller. Den ryska invasionen av Georgien har gjort ukrainarna ännu mer bestämda härvidlag. Medlemskapet måste komma så snart som möjligt (och även NATO-medlemskapet). Majoriteten av ukrainarna är positiva till ett EU-medlemskap.

När det gäller NATO är opinionen ungefär som i Sverige. Mycket informa-

tionsarbete återstår inför en tänkt folkröstning om medlemskap i NATO. Det gäller dock att man inte talar tyst, som i Sverige, utan öppnar för NATO-information. När USAs vicepresident besökte Ukraina prisade han landet:

”Ukraina är det enda icke NATO-land som stödjer varje NATO-uppgift, från Afghanistan till Kosova. Ukrainarna har en rätt att välja huruvida de vill gå med i NATO. Och NATO har rätten att inbjuda Ukraina att gå med i alliansen när vi tror att ni är redo och tiden är den rätta. Inget ut-
anförstående land får ett veto. De allierade kom i Bukarest överens om att Ukraina slutligen kommer att bli en NATO-medlem. Och detta åtagande står fast i dag.”

Visar Europa svaghet?

I en artikel i *Wall Street Journal* 27 augusti 2008 klagade den franske filosofen Bernard-Henri Levy över Europas svaghet. Han konstaterade att rysk politik nu har blivit brutal. Det nya Ryssland lyssnar inte till protester och varningar. Europeisk diplomati är svag. Det gäller tack och lov inte Sverige, kan man säga. Levy konstaterar:

”Vi måste undersöka allt detta på nytt. Vi måste med större djup analysera de blindhetens mekanismer som kan, om vi inte är försiktiga, föreviga det västerländska ’avtagande mod’ vilket vi trodde tillhörde det förflutna.”

Förnuftet kräver att vi räddar Europa i Tbilisi och Kiev!

Ung missionär offer för religionsförtryck i Kazakstan

★ Kristna och andra religiöst troende utsätts för stora påfrestningar på många håll i det forna Sovjetunionen genom myndigheternas repressiva politik. På notisplats i *Contra* 6/2008 berättade vi om hur bland annat pingstvännen, metodister och sjundedagsadventister angripits i Uzbekistan såsom varande farliga ”sekt”. Samma sak händer i islamiska republiken Kazakstan under president Nazarbajevs diktatur.

Nyligen dömdes så Elizaveta Drenitjeva, missionär för Unification Church (Enighetskyrkan) i Kazakstan, till två års fängelse. Enligt åklagarens motivering dömdes hon för att ”ha begått grova brott mot mänsklighetens fred och säkerhet” genom sin undervisning, vilken av åklagaren påstods ha ”delat in människor i syndfria och syndfulla varelser”.

Elizaveta Drenitjeva är en gift rysk medborgare, medlem i Unification Church sedan 1995. Hon inledde sin verksamhet som missionär i Kazakstan för tre år sedan och uppges ha varit övervakad av säkerhetsorganet KNB, tidigare KGB, sedan april förra året. KNB har hållit ett öga på rörelsen en längre tid, vilken varit registrerad som Non-governmental Organization (NGO) sedan 1997.

Man har i Kazakstan, liksom i ett antal andra länder, så kallade fredsambassader. Enligt Drenitjeva bröt sig KNB-officerare in i fredsambassaden samt i medlemmarnas lägenheter för att göra husrannsakan. KNB-männen förde bort all befintlig litteratur samt datorer. Drenitjeva greps medan andra medlemmar ombads att inte lämna landet. Den 24 oktober 2008 startade rätts-

processen i distriktsdomstolen i Almaty. Elizaveta Drenitjeva anklagades enligt artikel 164, del 2 i Kazakstans brottsbalk för att ha ”stört mänsklighetens fred och säkerhet.”

Det konkreta ”brott” missionären hade begått bestod i hon samlat fyra personer till ett seminarium, där hon föreläste om Unification Churchs lära som utformats av pastor Sun Myung Moon. Det visade sig att en KNB-agent med täcknamnet ”Medvedev” hade infiltrerat gruppen och, med åklagarens godkännande, spelat in fyra föreläsningar.

Kazakstans hårdnande inställning till fri religionsutövning möter nu kritik från olika håll. Evgenij Zhovits, ledare för the Kazakhstan International Bureau of Human Rights, citeras på nätet i anledning av domen på två års fängelse mot Elizaveta Drenitjeva: ”Man kan knappast föreställa sig ett bättre sätt att misskreditera vårt land. Ty detta är en nation som kandiderar att besätta ordförandestolen vid the Organization for Security and Co-operation in Europe (OSCE) 2010, en nation som skryter överallt om sin erfarenhet att lösa internationella konflikter. Det faktum att en sådan rättegång över huvud taget hölls är sannerligen en skamfläck.”

På en film från rättsalen, som lagts ut på YouTube, visas hur en stort leende Drenitjeva beläggs med handfängsel av en uniformerad vakt och förs bort.

Den nya religionslag som lagts fram av Kazakstans parlament och godkänts av president Nazarbajev har utsatts för hård kritik av internationella människorättsor-

ganisationer och även av OSCE, eftersom lagen strider mot organisationens syn på mänskliga rättigheter.

Det skall tilläggas att även företrädare för Kazakstans dominerande religion, islam, uttryckt skarp kritik mot den nya lagen.

Tommy Hansson

Raka puckar

Rasism i presidentvalet

Under presidentvalskampanjen i USA ville Svensk television undersöka om det fortfarande fanns någon rasism bland väljarna.

Man åkte därför till Mellanvästern och frågade vita medelålders män om de kunde tänka sig att rösta på en svart kandidat. Det gjorde 46 procent.

Rasismen måste väl räknas från bägge håll och mellan alla etniska grupper. Förgäves väntade vi på ett reportage från svarta distrikt där man frågade svarta väljare om de kunde tänka sig att rösta på den vite kandidaten, John McCain.

Sedan visade det sig att 96 procent av alla svarta röstade på Barack Obama. Rasism! Inga rubriker.

Synen på konvertiter:

Dödsstraff det enda rätta för den som överger islam

Det råder enighet bland muslimska lärda att dödsstraffet är det enda rätta för den som överger islam. I flertalet moderna muslimska länder tillämpas inte detta bud i sharia-lagen konsekvent. Men om inte staten gör vad på den ankommer tar privatpersoner saken i egna händer...

Enligt sharia-lagen är det ett svårt brott att överge islam. Dödsstraff ska utdömas, dock inte för sinnessvaga och för barn. Sura 4:91 talar klartext om vad som gäller för dem som lämnat islam och blivit "otrogna": "Om de vända er ryggen, så gripen dem och döden dem, varhelst I finnen dem, och skaffen eder ej någon hjälpare eller beskyddare bland dem, utan döden dem." I "sunna", redogörelserna för Muhammads gärningar och uttalanden som inte är en del av själva Koranen, är det ännu klarare vad som menas: "Den som byter religion ska dödas".

Bland lärda muslimer råder det stor enighet om att det rätta straffet för konvertiter är döden. Det är dock ytterst sällan som detta straff tillämpas i praktiken av muslimska statliga myndigheter. Men det är inte helt ovanligt att folk tar lagen i egna händer och dödar avfallingar. I länder som Algeriet och Turkiet kan konvertiter leva öppet, men i Centralasien och i flera av länderna på den arabiska halvön är det förenat med livsfara att konvertera.

Konvertiter blir utstötta

Det första som händer en konvertit är att vederbörande blir utstött ur familjen. Det är nog så illa för den som drabbas av något liknande i Sverige, men för en person i Mellanöstern är katastrofen fullständig. Familjen är inte bara en social gemenskap utan också den enda socialförsäkring som finns. Den egendom som konvertiten har fördelas bland arvingarna och äktenskapet kan bli ogiltigt (muslimska kvinnor får inte vara gifta med icke-muslimer). Barnen omhändertas och överlämnas till muslimska släktingar. I praktiken blir det omöjligt att få arbete (har du arbete kan du bli sparkad) och du kan inte ens hyra ett rum att bo i. Eftersom det är förenat med så stora praktiska svårigheter att leva som konvertit är det vanligt att de som konverterar gör det

tyst i sitt hjärta och låter registreringen som muslim stå kvar.

I Iran gäller dödsstraff

Enligt paragraf 167 i den iranska grundlagen kan även gärningar som inte är definierade i lagen straffas om de bryter mot föreskrifter i "autentiska islamska lagkällor" eller "giltiga religiösa fatwas". Därmed avses bland annat konvertering till andra religioner. Det iranska parlamentet antog den 9 september 2008 en lag som gör dödsstraff obligatoriskt för avfall från

---

cg.holm@contra.nu

---

islam, dock endast för män. Kvinnor ska bara straffas med livstids fängelse. För kvinnorna gäller att de ska piskas vid de fem fastställda bönestunderna, fram till dess att de återgår till islam. Vidare gäller att de ska få mindre mat, mindre vatten och mindre kläder, tills de tänkt om. Man uppskattar att det finns ungefär en kvarts miljon omvända kristna i Iran (vartill kommer lika många som är kristna sedan tidigare generationer, främst armenier, och därmed inte drabbas av samma straff).

Ramtin Soudmands far var kristen präst och avrättades 1990. Trots att Ramdin således inte var konvertit i lagens mening greps han i augusti 2008 och beskylldes för att ha bedrivit propaganda mot regimen. En annan kristen, Shahin Zanboori, greps den 9 augusti vid sitt eget dop. Han torterades och avkrävdes namnet på andra kristna. Han släpptes visserligen sista augusti men kan vänta sig åtal för spioneri (för Israel och USA), vilket renderar dödsstraff, även om det då inte formellt är för konvertering till kristendomen.

Kristendom, judendom och zoroastrism (Persiens gamla statsreligion från förislamisk tid) tolereras åtminstone formellt

i den meningen att de som är de som är "födda" till religionen får behålla den. Sämre är det för dem som är anhängare av bahai-religionen. Denna religion som skapades i Iran på 1840-talet är totalförbjuden och sedan revolutionen 1979 har över 200 anhängare av bahai avrättats i Iran.

Religionspolisen i Egypten

I Egypten är ungefär 10 procent av befolkningen kristen (kopter). Kopterna tolereras, även om de saknar många av de rättigheter som muslimska egyptier har. Ibland råkar kopterna dock ut för religionspolisen. I egyptiska legitimationshandlingar anges religionstillhörighet.

Mohammed Ahmed Hegazy bestämde sig som 16-åring för att konvertera från islam till kristendomen. I hans legitimationshandling står det dock att han är muslim. Han begärde att få en ändring, annars skulle han inte få tillstånd att döpa sin dotter. Domstolen vägrade dock att gå

Inte bara konvertering är förenat med dödsstraff enligt sharia-lagen utan även äktenskapsbrott. Den 27 oktober 2008 stenades den 13-åriga flickan Aisha Ibrahim Duhulow i Kismayo i Somalia till döds. Hon har berättat hur hon utsatts för en våldtäkt, men dömdes enligt sharia-lagen till döden för äktenskapsbrott.

med på en ändring. Enligt egyptisk lag är det tillåtet att byta från en annan religion till islam, men inte åt andra hållet. Hegazy, som framträtt offentligt med sitt krav, har tvingats gå under jorden sedan han hotats av muslimska fundamentalister.

Prästen Metaos Whaba som är kyrkoherde i Maria-kyrkan vid Gizeh (där pyramiderna ligger) dömdes den 12 oktober 2008 till fem års fängelse för att han låtit en till kristendomen konverterad kvinnlig före detta muslim gifta sig med en kristen man. Till saken hör att Whaba inte kände till att bruden hade förfalskade papper som visade att hon var kristen inte bara till anden utan också enligt den egyptiska folkbokföringen.

Förbjudet att konvertera i delar av Indien

Indien är visserligen ett land med en stor hinduisk majoritet (över 80 procent), men något mer än 10 procent av befolkningen är muslimer. Till den indiska historien hör hundratals år då muslimska härskare (mogulerna) har styrt över den hinduiska majoriteten. Muslimer hade många privilegier och konvertering genomdrevs ibland med våld. Konvertering är därför en känslig fråga och i flera indiska delstater (Arunachla Pradesh, Chattisgarh, Madya Pradesh och Orissa) har konvertering gjorts till ett brott – oavsett mellan vilka religioner konverteringen sker. Konvertering kan straffas med flera års fängelse. Särskilt de kastlösa och lågkastiga drabbas av lagen – de konverterar gärna till kristendomen som har en helt annan inställning till människans grundläggande rättigheter, där alla människor är lika inför Kristus. Det står traditionell hinduismens kastsystem fjärran, vilket naturligtvis lockar dem som inte kan se någon framtid i det rådande sociala systemet.

Vad gäller muslimer som konverterar till kristendomen är det lika förbjudet som för hinduer. Men myndigheterna är mindre benägna att genomföra förbudet, det händer att muslimer då tar saken i egna händer och helt sonika slår ihjäl konvertiten. I delstaten Kashmir mördades Manzoor Ahmat Chat sedan han konverterat till kristendomen, han utsattes för svår tortyr och kroppen skändades, bland annat höggs huvudet av. Bashir Ahmad Tantray mördades på öppen gata. Han utsattes för hot kort tid före mordet. I bägge fallen var det muslimska aktivister som ligger bakom.

”Det är lätt att missa förtryckta kvinnor. Hjälp oss i kampen för deras rättigheter”. Den tyska organisationen Internationale Gesellschaft für Menschenrechte har tagit fram den här annonsen.

Egyptisk fatwa: Det är rätt att döda en konvertit (och även hans kristna barn)

Här en fatwa, en religiös lagtolkning, utfärdad av fatwa-utskottet vid al-Azhar-universitetet i Kairo 1978. Fatwan slår fast att det är rätt att döda en konvertit. al-Azhar-universitetet är med god marginal det mest ansedda lärosätet i den sunni-muslimska världen:

I den barmhärtige och nåderike Allahs namn.

Frågan har framförts av herr Ahmed Der-visj på uppdrag av den tyske medborgaren [namnet återges ej]. En man med muslimsk trosbekännelse och egyptiskt medborgarskap gifte sig med en kristen kvinna med tyskt medborgarskap. Enligt äktenskapslöftet övergav den muslimske mannen sin muslimske tro och blev kristen.

1. Vilket är den islamska rättens syn på det rättmätiga straffet för denna person?
2. Kommer hans barn att betraktas som muslimer eller kristna?

Svaret:
Allt lov tillhör Allah, världens herre.

Välsignelse och frid är förmedlad genom profetens sigill, vår herre Muhammed,

hans familj och alla hans följeslagare. Härmed meddelar vi vårt beslut: Eftersom han frånfallit islam ska han uppmanas att göra bot och bättring. Om han inte visar någon ånger ska han enligt islamsk rätt dödas.

Vad hans barn anbelangar är de minderåriga muslimer. Om de sedan de nått myndighetsåldern blir trogna islam är de muslimer. Om de överger islam ska de uppmanas att göra bot och bättring. Om de inte visar någon ånger ska de dödas.

Allah, den högste vet allt bäst...

Bild på det arabiska originalet till den fatwa som återges i svensk översättning ovan.

Min rätt som man!

Vår könsdebatt har inneburit en ohälsosam polarisering mellan män och kvinnor. Orsakerna är uppenbara och debatten oundviklig. Det positiva kan sägas vara att många orättvisor har försvunnit eller reducerats. Men som på alla områden uppstår problem i förändringens spår. Pendeln stannar aldrig på "lagom-stadiet". Behovet av snabba förändringar och en begriplig otålighet har skapat en onyanserad debatt och korrigeringsambitioner som inneburit tivelaktiga lösningar.

Delar av landets universitetsutbildning "börjar likna flickskolor", uttryckte någon i pressen. Rekryteringsansvariga för vissa högskolelinjer medger öppet att de endast tar in kvinnor. I ett sådant läge är det många män som tar skada eller känner sig diskriminerade.

För att göra jämställdhetsprocessen smidigare och rationellare krävs som sagt en mycket mer nyanserad debatt och, inte minst, ett större engagemang och deltagande av männen. Det är alltså fråga om en social process med ett *kulturellt* anpassningsproblem – inte ett *naturellt*. Dessa olika problem är tyvärr ofta slarvigt sammanblandade i aktuella debatter. För att komma någon vart är det viktigt att denna distinktion är klar och att man är överens om den.

Min uppfattning är att de psykologiska

olikheterna mellan män och kvinnor är överdrivna i den aktuella debatten. Det finns egentligen inga säkra empiriskt fastställda psykiska skillnader mellan könen i *generell* mening – endast i *individuell* mening. Så när vi talar om att något är typiskt kvinnligt eller manligt beteende,

DEBATT

så avser det endast sociala attityder, alltså kulturellt påverkade.

Männen har här ett avgörande ansvar för sin egen utveckling i syfte att motverka de kulturellt betingade belastningar som format vår tids manliga attityder och värderingar. Ansvar är inte kollektivt utan individuellt. De förändringar jag här tänker på måste bearbetas och behandlas av varje enskild individ och kan sammanfattas i följande punkter, vilka är inspirerade av författaren Peter Tatham i hans bok *Den*

nya manligheten:

Mannen måste ersätta "Hjälten" som modell och förebild med en ny image och därvid begrunda och sträva efter:

– en annan relation till modern; att kunna skiljas från sitt ursprung utan att döda det; kunna ha en relation till den feminina själen utan att behöva moderns tillåtelse;

– förmåga att gå på djupet i besvärliga frågeställningar för att kräva visshet; utvärda mörkret och osäkerheten;

– kunna ta emot snarare än erövra; på så sätt kunna se igenom den konkreta världens bokstavstrohet och välkomna och uppmuntra ett symboliskt synsätt;

– klara av åsiktsmotsättningar genom att anamma ett komplext synsätt; vara villig att komplicera hellre än förenkla; således mindre behov av att alltid sträva efter syntes och integration;

– inte tvångsmässigt inriktad på handling för att vinna gillande; kunna känna sig accepterad och värdefull just som den han är, har varit eller kommer att bli.

Sammanfattningsvis kan sägas att det typiskt manliga respektive kvinnliga inte är så könsrelaterat som ofta framhålls. Likheterna mellan olika individer oavsett kön är så oändligt många fler än olikheterna, att mer kunskap och resonemang kring dessa likheter borde vara en framkomlig väg för en nyanserad debatt och ökad förståelse för varandra.

Jag tror det är den bästa vägen kanske också i en mer generell mening.

Stig G Daun

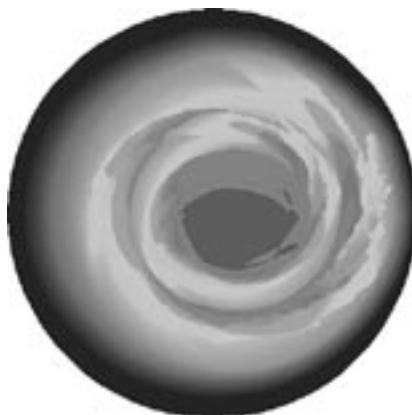
Mars har blivit varmare – är marsianerna bovar i dramat?

★ Enligt en studie i tidskriften *Nature* är klimatet på väg att bli varmare även på Mars. Enligt de beräkningar som tidskriften presenterar har den genomsnittliga temperaturen på vår grannplanet stigit med 0,65 grader sedan 1970-talet, vilket innebär en uppvärmning fyra gånger större än den som skett på planeten Tellus (jorden). Liksom hos oss får uppvärmningen störst effekt vid polerna.

Den politiskt korrekta åsikten bland klimatideologer är som bekant att det är mänsklig påverkan som förorsakat den marginella uppvärmningen av jordens klimat. Särskilt de åsikter som framförts av den före amerikanske senatoren och vicepresidenten Al Gore – som tillerkänts både en Oscar-statyett och Nobels fredspris för sin alarmistiska opinions-

bildning – har här vunnit inflytande.

De rön som presenterats i *Nature* tyder dock på att den globala uppvärmningen, även kallad växthuseffekten, är en följd av solens aktiviteter. Man kan alltså rim-

Planeten Mars har blivit varmare sedan 1970-talet.

ligen inte att hävda att det är mänsklig påverkan som lett till den uppvärmning som skett. Och Mars är garanterat fritt från industrier och bilar som spyr ut koldioxid...

Eller är det marsianerna som är bovar i dramat, Al Gore?

Ett stort antal forskare och vetenskapsmän har under senare tid alltmör börjat ifrågasätta den politiskt korrekta klimatalarmismen, vilken ofrånkomligen leder till dyra drakoniska ingrepp från ängsliga politikernas sida. Det är en välgörande utveckling som kanske kan leda till att mer närliggande miljöproblem kommer i fokus.

Enligt vissa forskare är det faktiskt en ny istid som väntar bakom hörnet, inte en värmechock.

Tommy Hansson

SVERIGE-NYTT

Contras notisavdelning har i detta nummer sammanställts av Tommy Hansson och C.G. Holm. De källor som refereras är inte direkt citerade, utan texten är Contras sammanfattning av originalkällan om inte annat markeras med citationstecken.

Sverigevännen Mugabe

”Sveriges ’demokrati’ ger all makt odelad till dem som vinner valen. I praktiken har vi fyraåriga statsministerdiktaturer. Detta gillade Mugabe. Med en författning utan författningsdomstol skulle han kunna göra vad han ville. Liksom i Sverige skulle ingen domstol ingripa”

Det skriver Hans Jensevik, som har erfarenhet från biståndsarbete i Zimbabwe, i *Medborgarrätt* (3/2008), medlemstidning för Medborgarrättsrörelsen. Jensevik inledde 1983 ett treårigt uppdrag för det nybildade kommundepartementet i Zimbabwe, och under välkomstmiddagen skålade hans värdar för diktatorerna Josip Broz Tito (Jugoslavien) och Kim Il-sung (Nordkorea) samt för Olof Palme. (Under inledande seminarier deltog representanter för Jugoslavien, Nordkorea, Sverige, England och USA)

Mugabes regering, ville av Sverige lära hur ett socialistiskt parti hänger sig kvar länge vid makten och lät därför ekonomen Jensevik redogöra för den svenska modellen. Avsaknaden av författningsdomstol i Sverige tilltalade Mugabes

underhuggare, eftersom regimen länge tvingades ta hänsyn till den zimbabwiska författningsdomstolens ställningstaganden. Det skulle ta 20 år för Mugabe att få in sitt eget folk i författningsdomstolen.

Journalistkårens 68-rötter

Att Sveriges journalistkår domineras av vänsteranhängare är ingen hemlighet. Det visar återkommande undersökningar företagna av Göteborgs universitet avseende de svenska journalisternas partipolitiska sympatier. Denna tradition grundlades med den revolutionsromantik som präglade märkesåret 1968, vilket framgår av en artikel av Benjamin Katzeff Silberstein i tidskriften *Svensk Linje* (3/2008), organ för Fria moderata studentförbundet.

Artikelförfattaren har intervjuat Bengt Albons, medarbetare i *Dagens Nyheter* och en av de många som fått sin medieskolning inom ramen för 68-vänstern. Den borgerligt uppvuxne Albons blev enligt egen utsago radikal i London när han jobbade hos medborgarrätsorganisationen Amnesty International. Väl hemkommen till Sverige sökte han sig till de av KFML (senare SKP) styrda FNL-grupperna och ingick i *Vietnambulletinens* redaktion.

”Jag var ju egentligen inte kommunist”, citeras Albons, ”men de svenska maoisterna utnyttjade Vietnamkriget skickligt. Det var helt enkelt FNL-rörelsen och maoisterna som fanns till hands om man

ville engagera sig mot kriget.” I början av 1970-talet fick Bengt Albons anställning på DN, som inte hade någonting emot att Albons gick i kommunistiska ledband. Han var inte ensam härom. Katzeff Silberstein visar hur en rad svenska journalister fått sin mediefostran inom vänsterrörelsen. Här följer några exempel.

En annan av redaktörerna för *Vietnambulletinen*, som bland annat stödde Röda khmererna i Kambodja, var Ingmarie Froman som har ett förflutet inom Sveriges television. Numera arbetar hon på *Svenska Dagbladets* Kulturbilaga. Kinakännaren Göran Sommardal är i dag medarbetare i Sveriges radios *Kulturradion*, men medverkade på den tid det begav sig i Svensk-kinesiska vänskapsföreningens *Kinarapport*, i vilken ordförande Maos ord var lag. I redaktionen för Svensk-kubanska föreningens tidskrift *Kuba* återfanns på 1970-talet Maria Meschke, som i dag arbetar på *Studio Ett* i P1 på Sveriges radio. Meschke var redaktionskollega med den kände mediemannen Bernt Hermele, nu verksam på *Realtid*.

Ytterligare ett exempel på 68-vänsterns mediala karriärer är *Svenska Dagbladets* filmrecensent Jeanette Gentele, som medverkade i KFML/SKPs tidning *Gnistan* på 1970-talet. Den numera pensionerade TT-reportern Stefan Hjertén arbetade i yngre dagar för tidningen *Koreainformation*, organ för ett Nordkorea-stödande vänskapsförbund.

”Ta en titt i någon av 68-vänsterns tidningar”, uppmanar Benjamin Katzeff Silberstein. ”Du kommer inte att behöva leta länge innan du hittar någon nuvarande journalist som medverkade i propagandapamfletterna.”

Det glittrande kungahuset

Rojalist kan man vara av olika skäl. Rent förnuftsmässigt kan man tycka att det är värdefullt med en traditionell institution som höjer sig över alla partipolitiska gränser och som dessutom bevisligen stöds av en majoritet av svenska folket. Det är dessutom känt att det svenska kungahuset, med statschefen Carl XVI Gustaf och den kungliga familjen i spetsen, är mycket uppskattat utomlands, vilket ger ovärderlig PR för Sverige.

Ett annat skäl att vara rojalist är att tycka om glansen, glamourouen och glittret som omger det svenska kungahuset och dess representanter. Detta har skribenten Calle Norlén tagit fasta på i en krönika i

tidningen *Queen* (4 2008). Han skriver: "Kungligheter strider mot allt förnuft och därför gillar jag kungligheter. Glittrande sagofigurer som bor i slott, åker i hästdragna paradkalescher och vinkar till jublande undersåtar mitt i demokratin. Lite oförnuft har ingen dött av. Avskaffades monarkin skulle suget efter pompa, symboler och ritualer ändå bara tillfredsställas någon annan stans."

Norlén hävdar vidare att monarkin "ska vara stockkonservativ och blicka bakåt" och är därför kritisk gentemot det valspråk kungen antog när han tillträdde ämbetet 1973: "För Sverige i tiden". "Historia och tradition är hela poängen", konstaterar Calle Norlén, "man ska hålla stenhårt på hovetikett och tusenåriga regler och självklart aldrig snegla på media och tillfälliga opinionssvängningar."

Ett föredöme är här, enligt Norlén, drottning Elizabeth II av Förenade kungadömet: "En kvinna som aldrig bytt frisyr, ansiktsuttryck eller gnimärke sedan hon skålade in freden med Churchill, kan inte ha fel."

Calle Norlén anser slutligen också att det "egentligen är fel med kvinnlig tronföljd. Varför försöka modernisera något som bygger på att det är just gammaldags och ojämnt?"

Green i USA

Den svenske pingstpastorn Åke Green, som så när hade hamnat i fängelse för att i en predikan ha redogjort för den bibliska synen på homosexualitet, drog sitt strå till stacken när Kalifornien i en folkomröstning i samband med presidentvalet den 4 november 2008 genom att rösta för det så kallade förslag 8, som upphävde ett tidigare beslut om att tillåta könsneutrala äktenskap. Den internationellt uppmärksammade Green reste nämligen runt i Kalifornien och agiterade mot homoäktenskap.

Folkets röst i Kalifornien sände chockvågor bland böglobbyister och de "politiskt korrekta" världen över, icke minst i Hollywood där exempelvis den kände filmaktören Brad Pitt är en homosexvänlig aktivist. "Vi kan aldrig gå med på att partnerskap mellan homosexuella kallas för äktenskap", skrev vidare Åke Green bland annat i en debattartikel i *Expressen* den 7 november 2008.

Greens artikel hade udden riktad mot kristdemokraternas ledare Göran Hägglund, vilken Green anser bör ställa kabinetsfråga i riksdagen som försvar för det traditionella äktenskapet.

Israelvän sparkad

Mölnadalstingsrätt bedömde att Migrationsverket bröt mot lagen när man beslutade sig för att "omplacera" enhetschefen Lennart Eriksson till en lägre befattning. En väsentlig orsak till omplaceringen var att Eriksson uttryckt sympatier för Israel på sin personliga hemsida. I själva verket, menade tingsrätten, var "omplaceringen" mer att anse som en "uppsägning". Enligt domen förpliktigades Migrationsverket att betala ett skadestånd om 100.000 kronor till Lennart Eriksson.

Migrationsverket vägrar dock uttryckligen i ett brev till Eriksson, skrivet av förhandlingschefen Fernando Alvarez, att följa tingsrättens dom under åberopande av paragraf 39 i Lagen om anställningsskydd (LAS). Lagen innebär att anställningen skall upphöra om en arbetsgivare vägrar rätta sig efter en dom. I stället blir arbetsgivaren skyldig att betala ut ersättning till den anställde. Det innebär i fallet Lennart Eriksson att denne får motsvarande 32 månadslöner, betydligt över en miljon kronor.

Lennart Eriksson är av lättförståeliga skäl upprörd över Migrationsverkets märkliga agerande, som han menar är ett exempel på "en statlig myndighet som avsiktligt gör våld på demokratins principer." Verket är mycket angeläget att bli av med Lennart Eriksson, då det föredrar att av skattebetalarnas pengar betala ut mer än tio gånger så mycket pengar till honom jämfört med om han hade fått vara kvar i enlighet med domen. (*Världen idag*)

En internationell jämförelse

Rika svenskar tjänar som medelamerikaner. De tio procenten bäst avlönade svenskarna hade år 2000 en inkomst som var 113 procent av den amerikanska medianinkomsten (uppgifterna avser inkomster efter skatt och transfereringar). En medelsvensson hade år 2002 en privat konsumtion på 93.153 kronor, medan amerikanens motsvarighet, John Doe, konsumerade för 190.285 kronor. Herr Kowalski i Polen hade samma år en konsumtion på 48.594 kronor. Den relativa skillnaden mellan USA och Sverige var alltså större än skillnaden mellan Sverige och Polen. Observera dock att siffrorna är gamla. Sedan 2002 har den polska ekonomin utvecklats med stormsteg och tagit in en hel del av skillnaden till Sverige. Svenskens genomsnittliga bostadsyta var 42,7 kvadratmeter, medan John Doe hade 67 kvadratmeter och de tio fattigaste

procenten i USA hade 40,8 kvadratmeter. (*Magasinet Neo*)

Goda skattbetalare

säger väl inget land nej till. Utom Sverige förstås! Här en aktuell historia. "Adam" kommer från Polen och tar även med sin familj. Han jobbar i byggbranschen och anlitar en konsult för att registrera egen firma och registrera sig för F-skatt. Det är lite krångligt, men det går bra, sedan han kunnat vissa upp sina papper från den firma han drivit i Polen. Sämre gick det när han sedan skulle betala sin preliminärskatt. Den ska betalas in till skattekotot. Men inbetalningen ska göras från ett svenskt konto. Och reglerna mot "penningtvätt" gjorde att "Adam" inte utan vidare fick öppna konto i en svensk bank. Han måste först visa upp en svensk legitimation. Hans polska pass duger inte. Men eftersom han är utländsk medborgare kan han inte få en svensk legitimation! Bankerna utfärdar sådana, men bara till sina egna kunder, och det var ju kund han ville bli. Han var det inte. Följden blev att "Adam" efter ett par månader gav upp sina försök att bli svensk skattebetalare. Men han vill inte ta betalt svart och därför debiterar han nu sina kunder från sitt polska företag och betalar polsk skatt och polska sociala avgifter. Han bor dock fortfarande i Sverige och utnyttjar svensk sjukvård och liknande.

Från den 1 juni 2009 ska skattemyndigheten kunna utfärda legitimationer även för utländska medborgare.

Kassaregister

Från den 1 januari i år gäller att alla som tar emot kontant betalning av sina kunder måste ha ett certifierat kassaregister. Den som inte har ett sådant register åker på 10.000 kronor i böter första gången vederbörande blir avslöjad och 20.000 kronor andra gången. Kassaregistren kostar 25.000 kronor och uppåt.

För den som har liten omsättning behövs inget kassaregister, men gränsen är satt vid 168.000 kronor per år. Och för den som har säsongverksamhet, till exempel en glasskiosk, multipliceras omsättningen upp med den tid som verksamheten ligger nere.

Det finns ju också en del konsulter som till exempel psykologer och trädgårdsrådgivare, som får in merparten av intäkterna via faktura, men hittills har bokfört kontantintäkterna ordentligt. Nu står de i valet mellan att bryta mot den nya lagen eller gå över till helsvarta kontantinkomster.

UTLANDS-NYTT

Israels självförsvar

När Israel angrep den av terroristorganisationen Hamas kontrollerade Gazaremsan skedde det med det uttryckliga syftet att sätta stoppa för Hamas raketbeskjutningar mot civilbefolkningen i södra Israel. De israeliska operationerna i Gaza har fått stöd av bland andra den liberala amerikanske juristprofessorn Alan M. Dershovitz med bland annat följande motivering:

”Israels militära aktioner i Gaza är helt och hållet rättfärdigade under internationell lag, och Israel borde lovordas för sin självförsvarshandling mot internationell terrorism. Artikel 51 i FN-stadgan reserverar för varje nation rätten att engagera sig i självförsvar mot väpnade attacker.”

Den internationellt kände Dershovitz påpekar att Hamas de senaste fyra åren avlossat fler än 2000 missiler mot Sderotområdet, vars befolkning är fattig och huvudsakligen kommer från arbetarklassen. De missiler som används har visserligen dålig precision men har lett till att dusintals civila människor dödats och flera hundra skadats.

(Jihad i Malmö:
<http://jihadimalmo.blogspot.com>)

Miljöavgift för prutt och rap

Den amerikanska motsvarigheten till miljödepartementet, Environmental Protection Agency (EPA), har föreslagit särskilda avgifter för kreatursägare som håller kor,

kreatur och svin som rapar och pruttar. Förslaget bottnar i att USAs Högsta domstol 2007 fastslog att nämnda aktivitet leder till att så kallade växthusgaser uppstår. ”Detta är en av de löjligaste saker som den federala regeringen har försökt få igenom”, kommenterade delstaten Alabamas jordbrukskommissionär Ron Sparks.

Enligt förslaget skall farmer och rancher med fler än 25 kor för mjölkprodukter, 50 biffkreatur eller 200 svin betala en årlig avgift om cirka 175 dollar per mjölkko, 87,50 dollar per biffkreatur samt 20 dollar per svin. De föreslagna avgifterna kan leda till att medelstora boskapsrancher kan få punga ut med 30.000–40.000 dollar på ett år, något som enligt förslagets kritiker riskerar leda till att många tvingas gå i konkurs. Kritikerna pekar också på möjligheterna att EPA-förslaget kan komma att utsträckas till får, kycklingar och andra djur och framtinga mer köttimport till USA.

Frågan är när handläggarna på EPA kommer att utvidga rap- och pruttavgifterna till människor.

Rasistvåld i Ryssland

Från och med januari till och med november 2008 dog 82 personer i Ryssland till följd av rasistrelaterat våld. 348 personer uppges ha skadats av samma anledning. Motsvarande siffror för 2007 var 75 respektive 563. Fler döda men färre skadade under 2008, alltså. Statistiken byg-

ger främst på uppgifter i tidningsartiklar, varför ett stort mörkertal kan förekomma – det är inte säkert att allt rasistiskt våld som förövas i Ryssland når pressen.

De personer som främst drabbas av det rasistiska våldet uppges vara personer som har sitt ursprung i Centralasien. För denna grupp gäller att, under 2008 års elva första månader, 46 personer mördats och 94 skadats. De överlägset flesta morderna har skett i Moskva - 48 av totalsiffran 82. I Sankt Petersburg mördades 15.

(Sova Center)

Lugnare i Indien, men...

I *Contra* 6/2008 (sidan 8) kunde vi rapportera om en svensk manifestation mot våldet riktat mot kristna i ett antal delstater, däribland Orissa. Det rapporteras nu om en lugnare situation sedan ett stort antal lokala uppviglare gripits, men alltjämt är pressen hård mot troende kristna att omvända sig till hinduismen. I byn Ladapar skedde så i början av oktober en ”tillbakaförelse-ceremoni”, där 22 av byns 30 kristna familjer återvände till den hinduiska religionen. Enligt den katolske ärkebiskopen Rafael Cheenaph i Bhupaneswar i Orissa är sådana omvändelser inte äkta utan sker under tvång.

En grupp efterforskare från Indiens kommunistparti hävdar i en rapport att fler än 500, varav de flesta kristna, blivit dödade enbart i oroligheterna i Khandamal-distriktet i Orissa. De officiella siffrorna är betydligt lägre, men det finns också uppgifter om tusentals döda. Innan en reell uppgörelse med de ansvariga bakom massakrarna skett från myndigheternas sida tvingas tusentals kristna leva som flyktingar i områden där de levt fredligt i flera generationer. (Ropet fra Øst, Oslo)

Somalierna i Norge

Amal Aden (en pseudonym) är en somalisk kvinna som lever i Norge som är djupt kritisk mot många av sina landsmäns uppförande. I boken *Se oss – Bekymringsmeldning fra en ung norsksomalisk kvinne* gör hon upp med den slutna somaliska miljön i Norge och uppmanar myndigheterna att dra tillbaka allt stöd till de somaliska organisationerna. ”De påstår att de jobbar med integrering, tvärt emot motarbetar de det aktivt i miljöerna”, citeras Aden i en intervju i tidningen *Fremskritt* (8 november 2008), organ för Fremskrittspartiet i Norge.

Aden uppger att hon i första hand skrivit

boken för barnens skull, de somaliska barnen, som enligt författarinnan genomlever ett helvete i sina hem utan att de vuxna reagerar. Aden berättar bland annat om 13-åriga Yasmin i Oslo, som bara får vistas utanför hemmet då hon skall gå till skolan. Hon får inte ha norska vänner, och hemma kan hon se fram mot hushållsarbete, matlagning och misshandel. Många norrmän uppges vara passiva eftersom de är livrädda att bli kallade för rasister.

Enligt boken tvingas de norska skattebetalarna punga ut med bidrag till människor som inte respekterar dem, utan ser med förakt på Norges västerländska kultur. När somaliska familjer skaffar barn, hävdar pseudonymen Amal Aden, gör de det ofta för att få högre bidrag, inte på grund av kärlek. "Vi somalier borde vara tacksamma över att vara här, men det är vi inte", säger Aden i intervjun. Hon ser en paradox i att muslimska somalier väljer att komma till Norge, samtidigt som de ser på landet som ett Sodom och Gomorra.

Amal Aden anser att det norska samhället, inklusive socialtjänst och skola, sviker de somaliska barnen när man väljer att blunda för de missförhållanden som råder. Hon säger också att de som missköter sig förstör för de norsksomalier som vill göra rätt för sig och anpassa sig till det norska samhällets krav.

Ett av de största problemen för somalier att integreras i det norska samhället, anser Aden, är rusproblematiken – många somalier tuggar det narkotikaklassade kat.

Högern lyckligare än vänstern

Arthur Brooks har skrivit en bok med titeln "Gross National Happiness" (vilket är detsamma som det politiska mål som satts upp av förre bhutanesiske kungen Jigme Singye Wangchuk). Brooks har studerat hur lyckliga amerikaner är. Hans studie visade att av dem som själva klassade sig som konservativa eller mycket konservativa ansåg sig 44 procent vara mycket lyckliga "very happy", medan motsvarande siffra för dem som klassade sig som liberala eller mycket liberala ("liberal" i USA kan inte översättas till "liberal" på svenska, "vänsterorienterad" är en mer adekvat översättning) var 25 procent. Vid jämförelse med tidigare undersökningar har de konservativa alltid visat sig vara lyckligare än liberalerna (åtminstone under de senaste 35 åren). De konservativa har det inte bättre ställt ekonomiskt. Däremot kan noteras att de

konservativa dubbelt så ofta är gifta som de vänsterorienterade och att de dubbelt så ofta tillhör dem som går i kyrkan varje vecka. De har i genomsnitt också fler barn.

(*The Economist*)

4 miljoner fångar i Laogai

I Kinas lägersystem Laogai sitter för närvarande 4 miljoner fångar enligt Laogai Research Foundation. "Folkpolisen" har laglig rätt att placera en person i Laogai i upp till tre år utan vare sig åtal eller rättegång. Vid sidan av brottslingar i västerländsk mening fylls lägren av anhängare till Falun Gong-rörelsen, företrädare för den oberoende fackföreningsrörelsen och de som agerar för rättigheter åt minoriteter som tibetaner och uigurer. Det finns också de som fängslas för att de inte har rätt uppfattning i "klassfrågan", eller för att de blivit osams med sin arbetsgivare.

(*Menschenrechte, Frankfurt*)

Upprustning i Venezuela

Latinamerika var länge militärkuppernas förlovade kontinent. De många militärkupperna möjliggjordes av arméer som knappast användes för internationella äventyr. Snarare för att det ena vapenslaget eller det andra skulle gripa makten när man ansåg att det civila styret var för ineffektivt, korrupt eller vad man nu kunde ha emot det. Antalet väpnade internationella konflikter i Latinamerika är lätt räknade.

Ett av de få krigen i Latinamerika det förra seklet var Fotbollskriget mellan El Salvador och Honduras som varade i fem dagar 1969. Utlösande faktor var en kvalmatch i fotboll mellan de två länderna, men det fanns bakomliggande konflikter om mark. Ett andra krig var Chacokriget mellan Bolivia och Paraguay. Det utkämpades mellan 1932 och 1935 och ledde till att Paraguay lade under sig betydande omstridda områden. Och år 1982 ockuperade Argentina tillfälligt de brittiska Falklandsöarna.

Men så mycket mer av internationella militära konflikter har det inte varit i Latinamerika.

Latinamerika är alltså inte de starka vapens kontinent. Men nu finns det ett undantag. Venezuelas auktoritäre president Hugo Chávez använder landets gigantiska oljeintäkter för att bygga upp armén. Vapeninköpen överskrider med råge allt som varit normalt i regionen och den kontinent där internationella konflikter varit sällsynta riskerar att hamna i kapprustning inför ho-

tet om en galen diktators starka offensiva krigsmakt. Landet har under senare tid köpt nio ubåtar (Sverige har fem) för nära 20 miljarder kronor. Fram till Chávez hade den venezolanska marinen två mer än 30 år gamla tyska ubåtar. Landet har vidare köpt in 24 ryska Sukhoi-30-plan (ett flexibelt plan motsvarande svenska JAS Gripen), 35 helikoptrar och hundratusentals Kalashnikovs. Under Chávez tid har (ubåtarna oräknade) mer än 25 miljarder kronor använts för vapeninköp. Huvudsakligen är det ryska vapen som köps.

(*Newsmax Magazine*)

Mord i Venezuela

Samtidigt som antalet mord minskar snabbt i USA (framförallt i storstäder som New York) har antalet mord nästan exploderat i Venezuela under presidenten Hugo Chávez. Mordfrekvensen är nu den näst högsta i världen (efter El Salvador). Under 2007 begicks 13 000 mord, vilket ger en mordfrekvens på 48 per 100 000 invånare. Grannlandet Colombia som drabbats av mångåriga gerillakrig ligger på 40 mord per 100 000 invånare. I den venezolanska huvudstaden Caracas är mordfrekvensen uppe i 130 per 100 000 invånare, men statistiken är förskönad menar Luis Cedeno vid en av landets tankesmedjor. Eftersom en rad mord inte räknas in i statistiken borde den verkliga siffran vara mellan 160 och 170. Hugo Chávez har tidigare inte brytt sig om saken. Han har visserligen haft en ny inrikesminister per år sedan han tog makten 1999, men det har inte hjälpt. Själv har han flera gånger sagt att mord ibland kunnat ursäktas på grund av ojämlikheter i det venezolanska samhället! I opinionsundersökningar visar det sig att venezolanerna anser att våldsbrotten är landets största problem.

(*The Economist*)

Löneförhöjning

Barack Obamas fru Michelle arbetade tidigare som administratör vid University of Chicago Hospitals. Under 2004 var hennes lön 121.910 dollar. Det var på hösten 2004 som hennes man blev vald till senator. Michelle Obama fick för 2005 löneförhöjning till 316.962 dollar. I Sverige en VD-lön i ett större företag. Barack Obama begärde lite senare ett federalt specialanslag på 1 miljon dollar till sjukhuset.

(*The real Barack... What You should know...*)

Den ansvarslösa nedrustningens Sverige

Det är kanske en överdrift att påstå att Ryssland i dag utgör ett direkt hot mot Sverige. I en tid när den ryska regimen är i färd med att söka återta en del av det som gick förlorat efter Sovjetunionens fall, och när de nationalistiska strömningarna växer sig allt starkare, finns det emellertid all anledning för Sverige att se om sitt hus.

Det räcker heller inte att stoppa den närmast kriminella nedrustning som fått fortgå under alltför lång tid – en återuppbyggnad av territorialförsvaret måste ske snarast!

*** Efter Sovjetunionens fall blev det nödvändigt med en omorientering av det svenska försvaret. Detta uttrycktes enligt riksdagsbesluten 1999–2001 som att det traditionella invasionsförsvaret skulle förändras till att bli ett så kallat insatsförsvaret, vilket skulle vara användbart såväl nationellt som internationellt. Sedan dess har målsättningen ändrats ytterligare och uttrycks på följande sätt på Forsvarsmaktens hemsida 2008: "Dagens säkerhets- och försvarspolitiska inriktning kräver att försvaret ska vara användbart för främst internationella insatser på kontinuerlig basis."

Kontentan av denna utveckling är att Sverige i dag saknar möjlighet att försvara sitt territorium mot angrepp från främmande makt. Wilhelm Agrell, författare och professor i underrättelseanalys, uttryckte detta så i ett debattinlägg i *Svenska Dagbladet* den 22 juli 2007 under rubriken "Försvaret enbart symboliskt": "...vi har inte bara avvecklat vårt territoriella försvar – vi har i själva verket avvecklat varje tanke på ett sådant."

Lär av Finland!

I Sverige har således de som råder över försvarets inriktning bestämt sig för att det saknas militära hot mot vårt land. I Finland har man gjort en annan bedömning. Här har ledande försvarsföreträdare sagt att det finns tre hot, nämligen "Ryssland, Ryssland, Ryssland". Det finska försvarsupplägget är också anpassat härefter. Militärhistorikern

Artikelförfattaren bredvid minnesstenen vid sitt gamla regemente, A8 i Boden, ett av de många förband som drabbats av nedläggning i den kriminella nedrustningens Sverige. (Foto: Bo Carlsund)

Lars Gyllenhaal skriver följande om det finska försvaret i sin uppmärksammade bok *Ryssland och den svenska nedrustningen* (Svenskt militärhistoriskt bibliotek):

"I krig är den finska försvarsmaktens styrka över en halv miljon män och kvinnor, varav armén 345 000. Vi har här att göra med en av Europas största arméer. Ändå spenderade Finland blott 1,8 miljarder euro på sitt försvar 2003, att jämföra med Sveriges 4,7 miljarder euro. Höga svenska

tommy.hansson@contra.nu

militärer förklarar detta med att Finland behållit det försvar som de hade under kalla kriget, medan Sverige gått vidare och är på god väg att träda in i nästa militära epok. Men för en gräsrot framstår det då som rätt märkligt att det gammalmodiga finska försvaret lyckats integrera högteknologiska vapensystem... Och dessutom har Finland råd med att årligen ha tusentals soldater utomlands. Har vi verkligen ingenting att lära av finländarna?"

Jo, naturligtvis har vi en hel del, för att inte säga allt, att lära av Finland, ett land som lyckats klamra sig fast vid en dyrköpt frihet endast genom att göra segt motstånd mot den sovjetiska krigsmaskinen. Medan man i vårt land praktiskt taget avskrivit varje tanke på en rysk hotbild mot Sverige, är man i vårt östra broderland fuller väl medveten om var hotet står att finna.

Det råder heller ingen hemlighet om hur ledande kretsar i Helsingfors ser på den

svenska försvarspolitiken. Det var inte länge sedan president Tarja Halonen utlät sig på följande sätt: "Svenskarna... lämnar åt grannarna att sköta försvaret."

Självständighet och försvar

Lars Gyllenhaal är en 40-årig militärhistoriker som blivit uppmärksammad för flera tidigare böcker. *Ryssland och den svenska nedrustningen* innehåller ett antal artiklar och uppsatser som tidigare publicerats i olika tidskrifter. Tonvikten är lagd på Ryssland, men även andra ämnen förekommer – under rubriken "Europas mest beväpnade folk" skriver författaren om Schweiz försvar. Det strikt neutrala alplanet, som länge inte ens var med i FN, är Europas mest beväpnade nation med en automatkarbin i så gott som varje hem.

"Varför gillar schweizarna sitt försvar så förbaskat – är de vapenfixerade?" frågar sig Gyllenhaal retoriskt och ger svaret i nästa mening: "Nej, schweizaren ser helt enkelt ett tydligt samband mellan självständighet och försvar".

Man frågar sig osökt varför inte svensken förmår urskilja detta tydliga samband. Är svenska politiker och militärer dummare och/eller mer inkompetenta än sina omvärldskolleger? Det är en annan möjlighet. Det står i varje fall fullt klart att den svenska försvarsmakten inte klarar av att hantera de ekonomiska resurser som statsmakten trots allt ställer till dess förfogande. Det tidigare nämnda exemplet Finland visar ju

vad det går att åstadkomma med betydligt mindre medelstilldelning!

Efter Rysslands angrepp på Georgien sommaren 2008 torde väl dock till och med svenska försvarspolitiker och toppmilitärer ha kommit till klarhet om att det postkommunistiska Ryssland inte är det fredsälskande land som man till äventyrs trott. På det tyder de övningar som enheter ur det svenska försvaret i höstas höll tillsammans med NATO-trupper i norra Sverige. Det är i så fall en välkommen insikt.

Noterbart är också att före försvarsminister Björn von Sydow (s) förklarar att det svenska försvaret behöver ökad beväpning.

Zjirinovskij och Stalin

Det är obegripligt att det från försvarsmaktens sida uppenbarligen inte gjorts någon ordentlig säkerhetspolitisk riskbedömning avseende utvecklingen i Ryssland efter Sovjetunionens fall. Ty om en sådan riskbedömning hade gjorts hade Sverige utan tvivel fortfarande haft åtminstone tillstymmelse till territorialförsvaret. Redan i mitten av 1990-talet utformades den ryska så kallade Karaganov-doktrinen, enligt vilken Ryssland skall återta så mycket som möjligt av de positioner som gick förlorade då Sovjet imploderade 1991.

Nationalistiska strömningar började vidare göra sig gällande i Ryssland redan i slutet av sovjettiden, då exempelvis den gamla ryska antisemitismen stack upp sitt fula tryne. I början på 1990-talet framträdde den extremnationalistiska politikern Vladimir Zjirinovskij och ordade vitt och brett om att såväl Finland som de baltiska staterna åter borde införlivas med det ryska riket. En del bedömare tenderade att avfärda Zjirinovskij som en vodkapimplande pajas som inte borde tas på allvar och som snart ändå skulle vara ute ur bilden. Så har det nu inte gått. Lars Gyllenhaal skriver under rubriken "På östfronten intet nytt?" (sidan 99):

"År 2003 fick Ryssland ett parlament bestående av presidentpartiet Enade Ryssland, Ryska kommunistpartiet, Zjirinovskij-nationalisterna och Rodina-nationalisterna. Det är som om Sveriges riksdag enbart skulle innehålla Sverigedemokraterna, Sveriges Kommunistiska Parti och Nationaldemokraterna. Samma år blev Zjirinovskij, alltså mannen som öppet deklarerat att han vill 'befria' Estland och Finland, vice talman för ryska parlamentet. Han blev även ledamot av försvarsutskot-

tet. Han sitter kvar på bägge posterna."

Gyllenhaal pekar också på den våg av Stalin-kult som sveper över Ryssland. En opinionsundersökning företagen 2006 visade exempelvis att 42 procent av rysarna anser att det behövs "en ny Stalin". Gyllenhaal ställer frågan: "Hur skulle motsvarande undersökningsresultat från Tyskland tas emot i Sverige, det vill säga om 42 procent av tyskarna skulle anse att det behövdes 'en ny Hitler'?"

Ytterligare ett uttryck för den nya och samtidigt nostalgiskt tillbakablickande nationalism som frodas i Ryssland, är att det gamla kosackväsendet återuppstått och att detta i dag utgör en faktor inom inrikes- och säkerhetspolitik; inom den ryska krigsmakten finns således särskilda kosackförband, exempelvis i Murmansk-området.

Ögonöppnare

Det är en förhoppning att författaren Lars Gyllenhaals bok om den oroande utvecklingen i Ryssland kan fungera som en ögonöppnare för människor som tidigare inte velat inse att, även om vi lämnat Kalla kriget bakom oss, hotet i allt väsentligt fortfarande kommer från öster.

Lars Gyllenhaal har genom sin bakgrund djup insikt i ryska förhållanden. Efter att ha bedrivit språkstudier i Sovjetunionen arbetade han under ett år som lärare i Ryssland och kom därefter att tjänstgöra som utrikesrådgivare i en rysk kommun. Efter sex år som projektledare i Barents-regionen inledde han sin gärning som militärhistoriker. Genombrottsboken hette *Slaget om Nordkalotten*. Lars Gyllenhaal är sedan

2005 ledamot i Svenska militärhistoriska kommissionen.

Det finns därför god anledning att lyssna till det Gyllenhaal har att säga:

"Den första är att jag anser att denna dramatiska omläggning av svenskt försvar har genomförts utan en rejäl offentlig debatt. Här vilar ansvaret på såväl ledande socialdemokrater som borgerliga och, inte minst, en till synes likgiltig allmänhet.

Min andra invändning är att jag inte delar den svenska politiska elitens optimism om Ryssland, som ligger till grund för nedmonterandet av det nationella försvaret... så länge extrema politiker och grupper har inflytande över landet borde vår säkerhetspolitik bygga mindre på förhoppningar och mer på fakta.

Min tredje invändning är att jag är tveksam till det kloka i att låta försvaret av Sverige ytterst styras av 'EU och det euroatlantiska samarbetet'."

Den enda rimliga slutsatsen en tänkande läsare av Gyllenhaals bok kan dra är att nedrustningen av Sveriges militära försvar måste upphöra. Och att en återuppbyggnad av territorialförsvaret måste inledas å det snaraste! 📌

Raka puckar

JAS 39 Gripen

Världens bästa stridsflygplan, svenska JAS Gripen, är svårt att sälja. Nu senast i Norge, av alla ställen, har den socialistiska regeringen valt ett ännu ej utvecklat amerikanskt flygplan i stället för JAS. Massor med svenska arbetare blir arbetslösa, främst i linköpingsområdet.

Den skandinaviska halvön, som är utomordentligt beroende av att ha en hög teknisk nivå för att kunna konkurrera med omvärlden, har lidit ett svårt nederlag. Man frågar sig varför. Är det så enkelt att tillhörigheten till NATO och osäkerhet om support av flygvapnet i ett krigsskede (förbud mot vapenexport till krigförande länder råder) avgör?

I så fall föreslås att alla linköpingsbor förser sig med plakat med texten "Medlemskap för Sverige i NATO" och går ut och demonstrerar. 📌

Majs blir etanol när Afrika svälter

2005 stödde den republikanska Kongressen och president Bush ett lagförslag som krävde omfattande användning av etanol i motorbränslen. 2008 antog den demokratledda Kongressen, och president Bush undertecknade, en energilagstiftning som propagerade för påbudet om minimerad användning av majsbaserad etanol till en mängd av 57 miljarder liter – omkring tio procent av allt motorbränsle – 2015.

*** Kraven på ökad användning av etanol stöddes kraftigt av lagstiftare från jordbruksstater och dem som oroades över energisäkerheten, samt var ivriga att ersätta en del av den amerikanska petroleumimporten med en energikälla som odlats på hemmaplan. I syfte att hjälpa denna process på traven erhåller de som blandar motorbränsle på detta sätt ett understöd på 51 cent för varje gallon [3,8 liter] majsbaserad etanol som används fram till slutet av 2010; produktionen för 2008 beräknas uppgå till omkring åtta miljarder gallons.

Nu kan vi emellertid observera vad som kan kallas de oavsiktliga konsekvenserna av politisk inblandning i marknadsekonomin. I en tid när matrelaterade upplopp exploderar i många delar av världen och med en svag dollar, höga energikostnader och dåliga majsskördar i länder som Australien, har etanolsubventionerna i syfte att omvandla mat till bränsle helt klart bidragit till en förvärrad situation.

Mångfasetterat problem

”Spannmålspriset är nu direkt knutet till oljepriset”, framhåller Lester Brown, chef för forskningsgruppen Earth Policy Institute i Washington. ”Vi brukade ha en spannmåls ekonomi och en bränsleekonomi. Men nu börjar de smälta samman.”

De som använder majs som föda till boskap, svin och kycklingar pressas av höga majspriser. I april rapporterade Tyson Foods sin första förlust på sex kvartal och informerade om att dess kostnader för majs och sojabönor skulle öka med 600 miljoner dollar [cirka fem miljarder kronor] för år

Det blir allt mindre mat i kastrullerna på olika håll i världen, som här i Sydafrika. Samtidigt omvandlas i USA en fjärdedel av allt majs till etanolbränsle. (Foto: Tommy Hansson)

2008. Äggproducenterna för vidare höga majspriser till konsumenterna. Grossistpriset på ägg under första kvartalet 2008 steg, enligt jordbruksdepartementet, med 40 procent jämfört med ett år tidigare. Detaljistpriserna på många matprodukter, från flingor till sallads dressing, rör sig uppåt på grund av fördyrade ingredienser som majssirap och majsstärkelse.

Problemet med att subventionera produktionen av etanol är mångfasetterat, något som leder till ej endast ökade matkostnader utan också till höjda energikostnader. Ekonomen Walter Williams förklarar att:

”Etanol innehåller vatten som inte kan avlägsnas genom destillering. Därför kan

---

allan.c.brownfeld@contra.nu

---

det orsaka större skador på bilmotorer som inte är specialdesignade att bränna etanol. Etanolens vatteninnehåll riskerar också att fräta sönder rörledningar och måste därför fraktas med lastbil, järnvägsmotorvagn eller pråm. Det blir långt dyrare än rörledningar.

”Etanolen är 20 till 30 procent ineffektivare än bensin, vilket gör den dyrare per mil på motorvägen. Det går åt 200 kg majs för att producera etanol som fyller en tank till en SUV. Detta räcker för att förse en person med mat under ett år. Dessutom går det åt mer än en liter fossilt bränsle att framställa en liter etanol. Trots allt måste majs odlas, gödslas, skördas och fraktas till etanolproducenterna – allt detta är bränsleslukande aktiviteter.”

Williams fortsätter:

”Etanol är kostsamt och skulle inte klara sig på en fri marknad. Det är därför Kongressen har lagstiftat om betydande etanolsubventioner... vilket är ingenting mindre än en konsumtionsskatt. Det finns faktiskt en dubbel skatt – en för etanolsubventioner och en annan för allmosor till majsbönder i storleksordningen 75 miljarder kronor bara under 2005.”

Matbrist

En fjärdedel av all amerikanskt majs omvandlas nu till etanol, och detta beräknas öka. 2007 påbjöd den federala regeringen att etanolproduktionen skulle öka femfaldigt fram till 2022. Ed Fuelner, president i Heritage Foundation, påpekar:

”Matkrisen borde inte förvåna någon. När 25 procent av en stapelgröda tas bort från bordet, resulterar det i underskott... Olyckligtvis är majsfälten inte den enda plats där den federala politiken leder till problem. Vårt land upplever också ett underskott på vete – dels på grund av att många vetebönder har gått över till majs, dels på grund av att Washington betalar dem vare sig de odlar vete eller inte... Majs är svaret på våra matproblem, inte på våra bränsleproblem.”

2007 förutspådde två professorer i nationalekonomi den nuvarande matbristen. C. Ford Range och Benjamin Senauer skrev följande i *Foreign Affairs*:

”Genom att det sätts press på globala tillgångar av matgrödor, kommer ökningen av etanolframställningen att översättas i högre priser på både bearbetade matvaror och stapelmatvaror runt om i världen. Biobränslen har bundit samman olje- och

matpriser på sätt som i grunden kan för-
rycka relationerna mellan matproducenter,
konsumenter och länder under åren som
kommer med potentiellt förödande impli-
kationer för såväl den globala fattigdomen
som matsäkerheten.”

Det finns också negativa potentiella im-
plikationer för miljöaspekter som har att
göra med regeringens understöd av etanol-
tillverkning. En forskare vid Smithsonian
Tropical Research Institute rapporterar:
"Biobränsle från majs förefaller inte vara
särskilt fördelaktigt när man överväger de
totala miljökostnaderna." Han noterar att
de 90 miljarder kronor per år de ameri-
kanska skattebetalarna spenderar i syfte
att understödja majsproducenterna "har
ett antal överraskande globala conse-
kvenser." Dessa inkluderar skövling av
skogar i Amazonas, så att bönder kan
plantera sojaböner.

Forskare har påvisat att etanol kommer
att öka utsläppen av växthusgaser. En rap-
port i tidskriften *Science* (februari 2008)
fann att "majsbaserad etanol, i stället för att
producera en minskning, nära fördubblade
växthusutsläppen över 30 år... Biobräns-
len gjorda på växelgräs, om det odlas på
amerikansk majsmark, ökar utsläppen
med 50 procent." Timothy Searchinger
vid Princeton University och kolleger
vid Iowa State University har funnit att
marknaderna för biobränsle uppmuntrar
bönder att jämna skogar med marken och
omvandla vildmark till odlingsmark.

"Humanitär kris"

Wall Street Journal har på ledarplats
deklarerat:

"Kongressens etanolsubventioner
tvångsmatrar bara en industri som gör mer
skada än nytta. Resultaten har omfattat
snedvridna investeringsbeslut, högre
kolutsläpp, högre matpriser för amerika-
nerna och en uppseglande humanitär kris
i u-länderna. Det sista Afrikas fattiga och
USAs skattebetalare behöver är ännu ett
program i syfte att trola fram bensin ur
majs och skattelättnader."

Delstaten Texas är nu officiellt i oppo-
sition gentemot det federala majs påbudet.
Guvernör Rick Perry har hos the Environ-
mental Protection Agency (EPA) begärt ett
ettårigt uppskov. På grund av det federala
påbudet att tillföra etanol till bensin tvingas
ranchägare i Texas in i budgivningskrig
med etanolfabriker om spannmålen de
matar sin boskap med. Guvernör Perry
kalkylerar med att etanolpåbudet kan

komma att höja priset på majs till 200
kronor per hektoliter och kan kosta Texas
ekonomi 250 miljarder kronor per år.

I maj begärde den republikanska Texas-
senatorn Kay Bailey Hutchison en frysning
av etanolpåbudet och fick snabbt stöd av
två dussin republikanska senatskolleger,
bland dessa senator John McCain – som
traditionellt har motsatt sig etanolbidrag.
Det behöver knappast sägas att senatorer
från jordbruksdelstaterna – från båda
partierna, anförda av senatorerna Charles
Grassley (republikan från Iowa) och Tim
Johnson (demokrat från Syddakota) – för-
svargar etanolen med motiveringen, att den
bara representerar en liten del när det gäller
höjningen av matpriserna.

Dåvarande demokratiska New York-se-
natorn Hillary Clinton har tidigare motsatt
sig etanolbidrag men stödde dem före no-
mineringsmötena i Iowa under president-
valskampanjen. Dåvarande demokratiska
Illinois-senatorn Barack Obama (numera
president) föreslog att etanolpåbudet skulle
höjas till svindlande 250 miljarder liter eta-
nol per år. Obamas ursprungliga energiplan

Brev från

Washington

omfattade "utvidgade federala skattelät-
nadsprogram" för etanol och föreslog "yt-
terligare en subvention per liter etanol" för
lokalt understödda etanolfabriker.

I mitten på maj 2008, efterhand som fakta
om etanolens verkliga inverkan på eko-
nomin och mattilgången blev allt klarare,
menade Obama att det kanske var en högre
prioritet att se till så att "folk får någonting
att äta" än att backa upp biobränslen.

Konstgjort behov

Äntligen börjar några lagstiftare röra sig
i riktning mot att avskaffa lagen som gör
det obligatoriskt att öka på etanolpro-
duktionen. Vi kan vare sig ekonomiskt
eller moraliskt kosta på oss att under-
stödda brännandet av så mycket majs när
människor går och hungrar. Tänkte ingen
som gav upphov till etanolbidraget på vad
som skulle kunna hända i framtiden – och
föresåg att jordbrukarna skulle plantera
en massa ny majs på arealer där de förr

odlade andra grödor som sojaböner, och
att de skulle sälja all den nya majs till
etanoldestillierier?

Resultatet, som borde ha förutsetts men
inte gjorde det, är att det finns mindre area-
ler ägnade åt majs och att mindre majs finns
tillgängligt för att föda upp boskap vid en
tidpunkt när den världsvida efterfrågan på
kött och mjölk stiger. Att lägre tillgång plus
större efterfrågan är lika med högre priser
tycks etanolkramarna ha försummat.

Både republikaner och demokrater
i Kongressen har skapat ett konstgjort
behov av etanol i syfte att tillfredsställa
jordbrukslobbyn och affärsintressenter
såsom Archer Daniels Midland (ADM),
landets största etanolproducent. Stigande
matpriser har fått jordbrukarnas inkomster
att stiga till rekordhöjder, men ändå slösade
Kongressen ytterligare bidrag på dem ge-
nom att rösta igenom en ny jordbrukslag
som gav dem över 2 biljoner (!) kronor
under en femårsperiod.

Avslutningsvis några ord från Indiens fi-
nansminister Palaniappan Chidambaram:

"När miljoner människor går hungriga
är det ett brott mot mänskligheten att föda
skall omvandlas till biobränslen."

Raka puckar

Om insemination

Nu skall ensamstående kvinnor på
skattebetalarnas bekostnad få inse-
minera för att få barn. Kvinnor som inte
ens kan hålla ett samliv stadigvarande
med en man skall nu få hjälp att skaffa
barn. Är det vettigt mot barnen? Man
vet att barn som tyvärr växer upp utan
pappa blir osäkrare i livet och får fler
psykiska problem än barn med båda
föräldrarna.

Vem står för underhållsbidraget till
barnen – det finns ju ingen pappa? Vi
skattebetalare förstås. Om barnen hade
rösträtt så skulle inte något förslag som
gick ut på att barn skall födas i hem utan
pappor gå igenom. Men nu har de ingen
rösträtt och således kan obetänksamma
politiker besluta hur tokigt som helst.
Skandal!

Det ansvarslösa samhället

Under de senaste åren har det rådande samhällsklimatet ifrågasatts i ett antal böcker. Den svenska ansvarslösheten och någon annan-ismen har attackerats av Carl Hamilton i *Det infantila samhället*, av David Eberhard i boken *I trygghetsnarkomanernas land – Sverige och det nationella paniksyndromet* och av Ann Heberlein i *Det var inte mitt fel – Om konsten att ta ansvar*.

Carl Hamilton framför tesen att barn blir vuxna allt tidigare medan vuxna ständigt strävar efter att bli ungdomar igen. Föräldrarna har abdikerat och övriga vuxenvärlden vågar inte ställa krav och distansera sig från barnen. Barn behöver vuxna att se upp till, någon som inte är en kompis utan en förebild. Någon som sätter upp gränser och som ser till att barn inte får reda på vissa saker alltför tidigt.

Med tanke på att moralen i samhället har brutit samman och skilsmässor är lösningen på minsta lilla gräl har barnen förlorat den stabilitet som barn behöver för att utvecklas till ansvarsfulla individer. I Stockholm är det trendigt med Canada Goose-jackor som funktionellt sett är väldigt otympliga. Jackorna kostar mellan 4.000 och 5.000 kronor och de köps för att markera status och prestige. Moralerna är solklar. Människor värderas inte efter prestationer eller liknande utan efter vilka jackor man har.

Moralerna har försämrats över tiden, särskilt när man ser till arbetsmoralerna, som slagits sönder av välfärdsstatens expansion, där arbete missgynnas och ledighet belönas. TV-programmet *Faktum* har också sänt ett reportage om dessa jackor och vad statussymbolen betyder för många barn och ungdomar. Trots att stöldrisken är stor är man beredd att köpa en sådan jacka. Och argumentet till föräldrarna är glasklart: "Alla andra barn har ju en sådan. Jag vill inte vara utanför."

Trygghetsnarkomani

Psykiatrikern David Eberhards tes är att Sverige och resten av västvärlden lider av trygghetsnarkomani som baseras på ett nationellt paniksyndrom och emotionell tvångssyndrom. Grunden för detta överdrivna trygghetssökande är enligt Eberhard att vi är rädda för döden.

I tidigare samhällen var det funktionellt att sträva efter mer trygghet eftersom hoten mot livet var betydande. Men i takt med att välståndet ökat har denna självbevarelsedrift övergått till en destruktiv kraft där människor kräver allt mer trygghet för att känna sig trygga.

Resultatet har blivit en känsla av mindre trygghet. I stället för att acceptera att livet är farligt och att man inte kan gardera sig mot allt, har det svenska samhället och den svenska staten infört alltför detaljerade förbud mot sådant som enbart är marginellt farligt eller till och med ofarligt. Exempel på detta är införandet av rökfria krogar trots att forskningen bara visar att risken för cancer ökar något när någon har levt hela sitt liv med en partner som röker.

---

fredrik.runebert@contra.nu

Ett ytterligare exempel är Stockholms landstings förbud mot piercing trots att det hade varit mer rationellt att förbjuda utlandsresor och småår för att förhindra spridandet av MRSA-bakterien (sjukhussjukan). Livsmedelsverkets varningar om ost och skinka för gravida samt folkhälsoinstitutets varningar för fetma och alkoholism är några andra.

Författaren förklarar och beskriver på ett tydligt sätt att västvärlden lider av trygghetsnarkomani. Hans stora misstag är att han förklarar denna trygghetshysteri utifrån ett existentiellt ångestsyndrom som på ett mycket långsökt sätt kopplas till ett samhällsfenomen och en samhällsattityd. Ska man leda i bevis att det är rädslan för döden som ligger bakom lagar om obligatoriskt säkerhetsbälte, förbud mot DDT och rökförbud på krogar krävs ett mycket mer ingående resonemang om sambanden än att politiker är rädda för att "... själva statsap-

paraten ska dö, det vill säga avskaffas." Kan det inte finnas andra förklaringar? Ett annat problem som är kopplat till det första är Eberhards försök att ställa en diagnos på hela samhället utifrån en vetenskaplig teori som utvecklats för individer.

Faran med försiktighetsprincipen

En konsekvens av trygghetsnarkomani är försiktighetsprincipen, som tillämpas av den offentliga sektorn och många andra aktörer i samhället. Den principen går ut på att om effekterna av en åtgärd är osäker och det finns en viss risk för att utgången blir negativ ska man ta det säkra före det osäkra och vänta till dess att åtgärden är bevisad ofarlig. Problemet med det tanke-sättet är att man då aldrig kan göra något nytt eftersom det alltid existerar risker med nya saker. Dessutom leder principen till att man bortser från effekterna av att inte vidta en åtgärd. Ett exempel är genmodifierade organismer som har osäkra framtida effekter. Den som automatiskt talar om försiktighetsprincipen kommer att bortse från att genmodifierade organismer kan bidra till att minska världssvälten eftersom odlingarna blir mer effektiva.

Det finns en ohelig allians mellan forskare, media och politiker, som leder till att larm och hysteri uppstår. Forskare har ett intresse av att få anslag till sin forskning och politikerna är fokuserade på att se någon direkt nytta av forskningen för att ge anslag. Därmed finns det ett intresse hos forskaren att larma om akrylamid i chipsen eller att snus leder till cancer. Om media skriver om det kommer forskningen att bli politiskt intressant. Media har i sin tur ett intresse av att förstora upp varningar, rekommendationer och samband till skrikande rubriker som säljer lösnummer eller prenumerationer. Och politiker har i sin tur ett behov av att visa handlingskraft och därför föreslås förbud efter förbud för att skydda befolkningen mot det som forskare och media basunerar ut.

Eberhard ifrågasätter även psykoanalysens effekter och avfärdar den som ovetenskaplig. Han förespråkar i stället kognitiv beteendeterapi som fokuserar

mer på tankar och handlingar. När någon mår dåligt beror det på ett felaktigt tankemönster. Ett tvångssyndrom kan då botas av att patienten konfronteras med det som känns farligt. Den kognitiva beteendeterapin handlar också om att hjälpa människor att bli bättre på att värdera risker och sätta saker i sitt rätta sammanhang.

Inte mitt fel!

Etikforskaren Ann Heberlein är inne på samma linje när hon belyser hur kränkningar har blivit ett missbrukat begrepp som skapat inflation i ordet. Nu räcker det att några barn hoppar studsatta utanför någons sovrumsfönster för att vederbörande ska känna sig kränkt. Nu räcker det att man inte får det betyg man vill ha för att man ska känna sig kränkt. Grunden för detta är den ansvarslöshet som spridit sig i samhället. Det är aldrig mitt eget fel, alltid någon annans fel. Det är någon annan som ska lösa problemet som jag har.

Människor har oavsett social bakgrund och omständigheter ett eget val. En svår barndom, gener som ökar risken för alkoholism och våldsamt beteende är faktorer som försvårar det egna valet. Men en människa med en svår barndom och med alkoholgener är inte determinerad eller ödesbestämd att bli alkoholist eller kriminell. Däremot är en sådan människa disponerad för att bli alkoholist och kriminell. Det är ens eget ansvar att undvika en sådan färdväg genom att undvika situationer som kan leda till något negativt. Ett exempel på det är fetma. Livet är orättvist, vissa kan äta hur mycket som helst utan att magen växer nämnvärt, medan andra måste hålla stenkoll på sin diet för att inte bli feta. Förutsättningarna skiljer sig mellan människor och det är viktigt att inse sina begränsningar. Alla kan inte bli fotomodeller, läkare och forskare. Det leder bara till ångest att sträva efter realistiska mål. Därför bör man inse sina egna begränsningar och i stället sträva efter att uppfylla sin egen potential, inte mäta sig med andra, utan utveckla sig själv utifrån sina egna förutsättningar.

Kränkningar?

Vidare förespråkas en medelväg mellan

Redan barnen insnärjs i Sverige i regleringar för till exempelvis lekplatsernas utformning. Kreativiteten stryps och vi får ett samhälle där ingen tar eget ansvar – någon annan har alltid ansvaret.

altruism och egoism. Altruismen handlar om självupoffring och självutplåning vilket leder till att de generösa människorna utnyttjas av skrupelfria människor. Dessutom värderar människor sina nära och kära mer än människor som finns på avstånd. Hur älskad och unik känner sig ett barn om föräldrarna älskar honom eller henne lika mycket som en okänd person i Indien? Egoismen definieras i denna bok som ett egenintresse som står i motsats till samarbete.

Ayn Rand nämns som ett exempel på att egoism inte fungerar eftersom människor lever i ett sammanhang och är beroende av varandra. Det Heberlein föreslår är reciprocitet, det vill säga ömsesidighet. Det är inte fel att kräva något tillbaka av den man hjälper. Det är inte fel att känna tillfredsställelse av att hjälpa någon. Det är rätt att kräva värde mot värde. Hur detta skiljer sig från Ayn Rands rationella egenintresse, mer än en skillnad i semantik, är svårt att se.

Alla människor har enligt Heberlein ett människovärde just för att de är människor. Det värdet skiljer sig från det personliga värdet som utgår från personens moraliska värde. En människa som är hederlig för-

tjänar förmåner medan en ohederlig människa förtjänar straff och indragna förmåner.

En brist med boken är den otydliga åtskillnaden mellan förolämpningar och kränkningar. Enligt författaren är det en kränkning att gestalta Muhammed som en hund eftersom det konstnärliga verket är så plump och inte skapar någon intressant samhällsdebatt. Däremot är ett nedsänkt kors i urin och en gestaltning av Jesu lärjungar som homosexuella inga kränkningar, eftersom det är genomtänkt och skaparen intressant samhällsdebatt. Någon egentlig distinktion finns inte i Heberleins bok, utan det är hennes godtyckliga smak som avgör om något är kränkande eller inte. Här har vi bokens akilleshäla, men som helhet är den en frisk fläkt i ett ganska ödesmättat samhälle där någon annan alltid ansvarar för alla fel som uppstår.

Dessa tre böcker beskriver från olika perspektiv hur vårt moderna samhälle har utvecklats till ett ansvarslöst och kravskyggt samhälle. En viktig läsning för den som vill förstå dagens samhällsproblem.

Raka puckar

Manliga präster

För några år sedan tillät man även kvinnor att bli präster. Det ansågs vara ojämnt att inga kvinnor kunde bli präster enligt Bibeln; man beslutade om ett antal stimulansåtgärder för att få en balans mellan könen. Dagstidningarna gjorde stora rubriker i kvinnofrågan med tal om jämlikhet. Idag har vi en snedrekrytering med en majoritet av nya präster som är kvinnor. Var är rubrikerna! Det är numera svårt att få en manlig präst om man av trosskäl vill ha en sådan vid tex begravning. Än så länge går det möjligen med en pensionär men hur blir det i framtiden. När slår tidningarna larm?

Nya Zeelands väg från socialismen

Om vi studerar historien ser vi att tillväxt i statsapparaten har varit ett modernt fenomen. Med början på 1850-talet och fram till 1920- eller 1930-talet var statens andel av BNP i de flesta av världens industrialiserade länder omkring sex procent. Från denna period och framåt – och särskilt sedan 1950-talet – har vi sett en explosionsartad ökning av statsandelen av BNP, på en del ställen så mycket som 35–40 procent. Sverige är ett särfall härvidlag.

★★★ I fallet Sverige nådde statsmaktens del av BNP 65 procent, och Sverige förstörde nästan sig självt på kuppen. Landet har nu börjat avveckla några av sina sociala program i syfte att förbli ekonomiskt livskraftigt.

Kan denna situation hejdas eller ens rullas tillbaka? Min åsikt, baserad på personlig erfarenhet, är att svaret är ”ja”. Detta kräver emellertid en hög grad av transparens och signifikativa konsekvenser vid felbeslut – och detta är inte helt enkelt att få till stånd.

Tyst revolution

Vad vi ser i världen i dag är vad jag skulle vilja kalla en tyst revolution, reflekterad i en förändring av hur människor ser på statens ansvar. Enligt den gamla idén om ansvarsfördelning skulle staten helt enkelt spendera pengar beroende på anslagna be-
lopp. Det nya ansvaret bygger på frågan: ”Vilka allmänna förmåner fick vi?” Detta är en fråga som alltid har ställts inom affärsvärlden men inte varit norm för statsmakterna. Och de statsmakter som i dag sliter tappert med denna fråga uppvisar tämligen extraordinära resultat. Detta var förvisso

Fårskötsel är en av Nya Zeelands viktigaste näringar. När verksamheten var reglerad tjänade både fårfarmarna och landet dåligt, eftersom regleringarna byggde på maxpriser, vilket gjorde att alla producerade lågkvalitetsprodukter. Idag har intäkterna per får mångdubbplats tack vare en fri marknadsekonomi. (Foto C G Holm)

basen för de framgångsrika reformerna i mitt eget land Nya Zeeland.

Nya Zeelands per capita-inkomst under perioden som föregick det sena 1950-talet låg kring nummer tre i världen, bakom Förenta staterna och Kanada. Men 1984 hade

---

av Maurice P. McTigue

---

dess per capita-inkomst sjunkit till den 27:e i världen, jämte Portugals och Turkiets. Inte nog därmed, vårt arbetslöshetstal var 11,6 procent, vi hade haft 23 år i rad med budgetunderskott (ibland så höga som 40 procent av BNP), vår skuld hade vuxit till 65 procent av BNP och våra kreditvärderingar nedvärderades kontinuerligt. Statsutgifterna utgjorde hela 44 procent av BNP, investeringskapital drogs bort i enorma kvantiteter och statlig kontroll och detaljstyrning genomträngde varje nivå av ekonomin. Vi hade kontroller som gällde valutaväxling som innebar att jag inte kunde beställa en prenumeration på *The Economist* utan finansministerns

tillstånd.

Jag kunde inte köpa andelar i ett utländskt företag utan att ge upp mitt medborgarskap. Det fanns priskontroller på alla varor och tjänster, på alla butiker och på alla tjänsteindustrier. Där fanns lönekontroller och lönetak. Jag kunde inte betala mina anställda mer – eller betala dem bonusar – om jag ville göra detta. Där fanns importkontroller på de varor jag kunde föra in i landet. Där fanns massiva subventionsnivåer för industrier i syfte att hålla dem konkurrenskraftiga. Unga människor lämnade landet i drovor.

Utgifter och skatter

När en reforminriktad regering valdes 1984 definierade den tre problem: alltför stora utgifter, alltför höga skatter och alltför mycket statlig styrning. Frågan var hur man skulle dra ner på utgifter och skatter och minska statens roll i ekonomin. Näväl, det första man måste göra i denna situation var att räkna ut vad man får för de pengar som spenderas. I syfte att göra detta sjösatte vi en ny politik enligt vilken pengar inte bara skulle tillföras statliga institutioner; i stället skulle det finnas ett inköpskontrakt med de högsta cheferna för dessa institutioner som klart beskrev vad som förväntades av pengarna.

Personer som ställdes i spetsen för en myndighet utvaldes nu på basis av en världsvid sökprocess och gavs tidsbundna kontrakt – fem år med möjlighet till tre

Artikeln bygger på en föreläsning som förre statsrådet (bland annat arbetsmarknadsminister) i Nya Zeeland, Maurice P. McTigue, höll i Hillsdale College i Michigan, USA. McTigue var en av huvudarkitekterna bakom de reformer och avregleringar som förvandlade Nya Zeeland från ett tungrott socialistiskt samhälle i djup ekonomisk kris till ett välmående land som kan tjäna som föredöme för andra. Översättningen till svenska har gjorts av Tommy Hansson. Den andra artikeln kommer i *Contra* 2/2009. Återgiven efter medgivande av Imprimis, utgiven av Hillsdale College, Michigan. © Hillsdale College.

års förlängning. Den enda grunden för att sparka dem under kontraktperioden var ett dåligt utfört arbete, så en nyvald regering kunde inte bara kasta ut dem vilket hade skett med statstjänstemännen under det gamla systemet. Och naturligtvis, med detta slags incitament, försäkrade sig cheferna för myndigheterna – precis som verkställande direktörer i den privata sektorn – om att nästa omgång människor hade mycket klara mål vilka *de* också förväntades uppnå.

De första satsningarna var på politisk rådgivning. Denna rådgivning var ämnad att åstadkomma en vital debatt mellan regeringen och cheferna för de statliga organen om hur mål som att minska hunger och hemlöshet skulle kunna uppnås. Detta var för övrigt inte en fråga om hur staten skulle kunna förse fler människor med mat och bostäder – det är inte viktigt. Det viktiga är i vilken utsträckning hunger och hemlöshet verkligen kan reduceras. Med andra ord klargjorde vi att vad som är viktigt är inte hur många människor som får socialbidrag, utan hur många människor som blir oberoende av socialbidrag och får självständiga liv!

När vi inledde denna process ställde vi också några grundläggande frågor till myndigheterna. Den första frågan var: "Vad gör ni?" Den andra frågan var: "Vad *borde* ni göra?" Utifrån svaren vi fick sade vi sedan: "Eliminera det ni inte borde göra" – det vill säga, om ni gör något som uppenbarligen inte är statens uppgift så sluta upp med det. Därefter ställde vi den sista frågan: "Vem borde betala – skattebetalaren, brukaren, konsumenten eller industrin?" Vi ställde den frågan därför att, i många fall, skattebetalarna bekostade saker som inte gynnade dem. Och om man tar bort tjänstekostnaderna från verkliga konsumenter och brukare uppmuntrar man överanvändning och devalverar vad det än är man gör.

Reagan hade rätt

När vi inledde denna process hos transportdepartementet hade detta 5 600 anställda. När vi slutade hade det 53. När vi tog itu med skogsvårdsstyrelsen hade den 17 000 anställda. När vi slutade hade den 17. När vi tillämpade processen på Arbetsmarknadsdepartementet hade det 28 000 anställda. Jag var arbetsmarknadsminister, och det slutade med att jag var den ende anställde! Departementet sysslade i det senare fallet mest med byggnadsverksamhet och verkstadsindustri, och det finns gott om folk

som kan göra detta utan statens inblandning. Och om ni säger till mig: "Men ni tog död på alla dessa jobb!" – så stämmer det inte alls.

Jag besökte några av skogsvårdsstyrelsens arbetare några månader efter det att de blivit av med sina statliga jobb, och de var mycket nöjda. De berättade för mig att de nu tjänade omkring tre gånger så mycket som de tjänade tidigare – de var dessutom överraskade över att de kunde göra omkring 60 procent mer än de brukade göra! Samma läxa är tillämpbar på de andra jobben jag nämnde.

Några av de saker statsapparaten gjorde hörde helt enkelt inte hemma i statsapparaten. Vi sålde därför ut telekommunikationer, flygbolag, konstbevakningssystem, datortjänster, regeringsägda tryckerier, försäkringsbolag, banker, hypoteksinstitut, järnvägar, bussbolag, hotell, rederier, tjänster för jordbruksrådgivning etcetera. När vi sålde ut dem steg deras produktivitet och kostnaderna sjönk i det stora hela, vilket innebar större vinster för ekonomin. Till yttermera visso bestämde vi att andra myndigheter skulle drivas som vinstdrivande och skattebetalande företag.

Luffartsverket omvandlades till exempel till ett oberoende bolag med instruktioner om att det måste få till stånd en acceptabel avkastning och betala skatter och att det inte kunde få något investeringskapital från sin ägare (staten). Vi gjorde detta med omkring 35 myndigheter. Sammantaget brukade dessa kosta oss omkring en miljard dollar per år; nu *genererade* de omkring en miljard dollar i inkomster och skatter.

Mätt i antalet anställda uppnådde vi en total reduktion av statsapparaten storlek med 66 procent. Statens andel av BNPsjök från 44 till 27 procent. Vi gick nu med vinst, och vi etablerade en politik av att aldrig lämna en dollar på bordet: vi visste att om vi inte blev av med dessa pengar så skulle någon pajas göra av med dem. Vi använde därför det mesta av överskottet till att betala av skulder, och skulderna minskade från 63 till 17 procent av BNP. Återstoden av överskottet för varje år använde vi till skattelättnader. Vi reducerade inkomstskatterna med hälften och eliminerade de tillfälliga skatterna. Som ett resultat av denna linje ökade statsinkomsten med 20 procent. Ja, Ronald Reagan hade rätt: lägre skattesatser producerar verkligen mer vinst.

Fårfarmarna och utbildningen

Hur är det med en expanderande statsmakt i form av bidrag? För det första bör vi ha klart för oss att det största problemet med bidrag är att de gör människor beroende, och när man gör människor beroende förlorar de sin uppfinningsförmåga och sin skaparkraft och blir ännu mer beroende.

Låt mig ge ett exempel. 1984 erhöll Nya Zeelands fårfarmare cirka 44 procent av sina inkomster i form av statsbidrag. Deras huvudprodukt var lamm, och lamm såldes på den internationella marknaden för omkring 12,50 dollar (med statsbidrag på ytterligare 12,50 dollar) per slaktkropp. Nåväl, vi avskaffade alla fårfarmarbidrag inom ett år. Naturligtvis blev fårfarmarna olyckliga. Men när de väl accepterat det faktum att bidragen inte kom tillbaka, bildade de en grupp människor med uppgiften att tänka ut hur de skulle kunna få 30 dollar per lammkropp. Gruppen rapporterade tillbaka att detta skulle bli svårt, men inte omöjligt. Det krävde att man producerade en helt annan produkt, beredde den på ett annat sätt och sålde den på andra marknader.

Inom två år, 1989, hade de lyckats omvandla sin produkt värd 12,50 dollar till något som var värt 30 dollar! 1991 var produkten värd 42 dollar; 1994 var den värd 74 dollar; och 1999 var den värd 115 dollar. Med andra ord begav sig Nya Zeelands fårindustri in på marknaden och fann människor som kunde tänka sig betala högre priser för dess produkt. Man kan nu gå in på de bästa restaurangerna i USA och beställa Nya Zeelands-lamm, och man får betala någonstans mellan 70 och 120 dollar kilot.

Det behöver knappast sägas att när vi tog bort statsunderstödet till industrin förutspåddes det allmänt att det skulle ske en massflykt från landet. Men detta inträffade aldrig. För att ge ett exempel förlorade vi bara omkring tre kvarts procent av jordbruksföretagen – och dessa drevs av människor som inte borde ha sysslats med jordbruk över huvud taget. Dessutom förutspådde några bedömare en övergång i riktning mot bolag som kontrast till familjeföretag inom jordbruket. I stället fick bolagen göra åt sig till förmån för familjeföretagen, troligen beroende på att familjer är beredda att arbeta med lägre ersättning än bolag. I slutändan visade det sig vara det bästa som kunde ha hänt. Det visade att om man inte ger människor något annat val än att vara kreativa, så kommer de att hitta lösningar.

15 sekunder kan vara skillnaden mellan liv och död

– Vad hade vi svenskar gjort om raketerna skjutits mot oss, månad efter månad, från andra sidan Öresund?

Den frågan ställdes av europaparlamentarikern **Gunnar Hökmark (m)** vid ett solidaritetsmöte för Israel i Citykyrkan i Stockholm.

*** Evenemanget den 11 januari, kallat "En eftermiddag för fred och i solidaritet med Israel", hade arrangerats av Rikssamfundet Sverige-Israel, Samfundet Sverige-Israel i Stockholm, Zionistiska federationen (Zionit), Svensk Israel-information samt Bnei Akiva ungdomsförbund.

Folkpartistiske riksdagsmannen Fredrik Malm, ordförande i Samfundet Sverige-Israel i Stockholm, beklagade att Israel tvingats bli en ganska hårdför stat på grund av hårda erfarenheter:

– Men också Israel har rätt att slippa bli beskjutet genom de vapen som smugglas in till Israels förstörelse. Hamas kunde köpa in jordbruksmaskiner i stället för vapen. Man hade inte behövt bygga avskjutningsramper i bostadsområden.

Territorium för krig

Israels stockholmsambassadör, Benny Dagan, sade sig vara stolt över att så många Israel-vänner hade mött upp och påpekade:

– Hamas har valt militär uppbyggnad framför välfärd för Gazas folk. Egypten varnade Hamas för att provocera Israel.

Lena Posner-Körösi varnade för militant antisemitism.

Gunnar Hökmark i talarstolen. Sittande i bakgrunden Siewert Öholm.

Men när man bröt vapenvilan fortsatte man sina raketattacker, uppbackad av Iran, Syrien och Hizbollah. Efter en veckas tålmod beslutade sig Israel för att slå tillbaka.

Ambassadör Dagan menade också att lidandet på bägge sidor förbisets alltför länge, och att 15 sekunder kunde vara skillnaden mellan liv och död för en invånare i någon av de israeliska städer, vilka beskjutits av Hamas med ungefär 10 000 raketer under sju års tid. 15 sekunder är den tid som det bör ta för en israel att ta sig till närliggande skyddsrum sedan larmet gått.

Gunnar Hökmark, moderat ledamot av europaparlamentet i Strasbourg, är också ordförande i Rikssamfundet Sverige-Israel. Han inledde med att säga:

– Det finns ett enkelt steg att ta om vi i Sverige och Europa vill bidra till fred i Mellanöstern. Det är att säga till Hamas att man inte kommer någonstans genom att ifrågasätta staten Israels existens. Israels tillbakadragande från Gaza var en möjlighet som Hamas kunde ha tagit vara på. Tänk om man hade velat bidra till att bygga försoning och fred. I stället använder man Gaza som ett territorium för krig.

Hökmark menade att vi skall ställa samma krav på Israel som alla andra. Men:

– Vad hade vi gjort om raketerna skjutits mot oss, månad efter månad, från andra sidan Öresund?

Kristallnatten

Medan omvärlden tenderar att ställa hårda krav på Israel, ansåg Gunnar Hökmark, ställs få krav på motståndarsidan:

– Det finns en nedvärderande syn på araber i till exempel Hamas och Hizbollah, att man inte kan ställa samma krav på dem som på alla andra – de är som de är. När har man hört Svenska Palestina-grup-

perna ställa krav på Hamas? Aldrig! Har vi någon gång hört Per Gahrton protestera mot upprustningen i Gaza? Eller har pro-palestinier någon gång protesterat mot att Hamas bedriver krig mot civila och använder egna civila som sköldar? Israel skickar flygblad och ber folk ge sig av inför sina operationer, Hamas ber dem stanna!

Mötets moderator, Siewert Öholm, tyckte att Hökmark skulle skicka sitt tal till partikollegan och utrikesministern Carl Bildt, inte känd för att vara någon stor Israel-vän.

Lena Posner-Körösi, ordförande i Centralrådet för de judiska församlingarna i Sverige, anknöt till sin judiska identitet och varnade för antisemitismen:

– För någon månad sedan mindes vi Kristallnatten. Sedan kom terrordåden i Bombay i Indien, då judar och israeler dödades. De senaste veckorna har vi sett en kraftig ökning av terrordåd mot judiska synagogor och begravningsplatser samt misshandel av judar på olika håll i Europa. För 70 år sedan förstod inte mina farföräldrar vad som var på väg att hända då Kristallnatten ägde rum. Men aldrig mer kommer vi judar att låta oss ledas till slaktbänken!

Mötesstörare

Utanför Citykyrkan hade en grupp pro-palestinska mötesstörare samlats, bland annat för att vråla "Israel, mördare" och avfyra fyrverkerier.

Samma dag förvandlades för övrigt i Oslo en lugn pro-israelisk demonstration till ett slagfält av ett hopprafsat slödder bestående av anarkister och Hamas-anhängare.

Text & foto: Tommy Hansson

BOK-NYTT

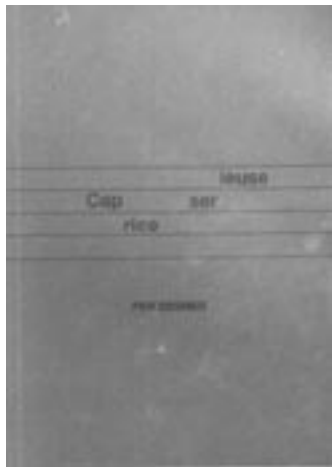
Caprice serieuse

Per Ossmer, som tidigare givit ut diktsamlingarna *Spårljus* samt *Beria och andra dikter* på Contra förlag, har slagit till igen. Denna gång med diktsamlingen *Caprice serieuse*. Baksidestexten förkunnar:

”I Per Ossmers dikter gestaltas mot en musikalisk klangbotten en europeisk historia som ofta av politiska skäl förträngts. Liksom i hans tidigare diktsamlingar... står människans svåra villkor i centrum.”

Jag skall säga med en gång att jag tycker mycket om Per Ossmers dikter, inte bara därför att jag i någon mån varit delaktig i produktionen av detta hans senaste alster. Ossmer gestaltar den hårda verkligheten i ett antal dikter, varav icke minst ”Tillbakaryckning under uppehållande strid” fångar min uppmärksamhet.

Den yttre scenen är en stridsplats någonstans i Europa, men dikten skulle även i överförd be-

märkelse kunna handla om en enskild människans situation.

I diktens inledning beskrivs hur en militär enhet utsätts för ett anfall. ”Egen spärrelld ligger nära/För fienden är nära/alltför nära/Till sist, till slut/urknastrig radio hörs/Rädde sig den som kan/Allt är kastat/Allt är borta/Vapen, verktyg, utrustning, uniformer/Allt är i utbränt vrak”.

I slutet av dikten beskrivs hur kaoset, modlösheten och osäkerheten breder ut sig bland mannarna: ”Nu från an-

dra stranden hörs/metall som slår/order, rop/Vem för befäl?/Vem vet?/Friendly fire/blir till sämsta död/Isatt båt och kastad lina/blir till ovisst liv/Vem för befäl?/Vem vet?”

En helt annan scen, men på visst sätt med samma atmosfär av modlöshet och förstämning, möter läsaren i dikten ”Tjerno-visy” som handlar om en del av Europa som en gång var:

”Galizien, Volynien,/ Podolien, Bukovina/En gång mot Öster/utposter, gränsland/Då fanns en stad/där/till Odessa, till Budapest,/till Wien och till Warszawa/direkta tågen gick/Caféer, barer, husarer/och så två universitet/Jiddisch, tyska,ryska/polska, ungerska och rumänska/Under Franz Josephs spira/Ett Babylon i sämja/Nu i annat land/en historiens bakgård/en regional håla/i gråhet, i tröstlöshet/ (*Fusklapp/ Svaret, det rätta, är:/Czernowitz*)”(författarens kursivering).

Per Ossmers världs- och människosyn framgår av bokens motto: ”Man is evil/Life is cruelty and injustice/Only by mercy/Our souls can be saved”. Bara den gudomliga barmhärtigheten förmår alltså rädda

våra vilna och oroliga själar, ett hopp som dock inte nämnvärt förmår skingra det nostalgiska skymningsljus som präglar diktsamlingen som helhet.

Den kärva verkligheten gäller i Ossmers perspektiv även djurlivet, där författaren skildrar travhästares lott i ”Men djuren har ju ingen själ”. Diktens sista strof lyder: ”Tvååring med ben för sköra/till medwurst blir/Travsport kallas det”.

Inte bara smäckra travhästar drabbas av detta öde. När jag var i femårsåldern leddes hemma på gården där jag växte upp en uttjänt arbetshäst, till min stora förtvivan, bort till slakt. Min mormors drastiskt realistiska kommentar, ”Den blir prickig kolv”, lindrade knappast femåringens förtvivan.

Men vi får väl trösta oss med att djuren faktiskt inte har någon själ.

Sammanfattningsvis kan sägas att Per Ossmers tredje diktsamling också är hans mest finstämda och tillika mest nostalgiska.

Tommy Hansson
Per Ossmer: Caprice serieuse.
37 sidor. Contra förlag.

CONTRA

I 1984...

I Contra nummer 1 1984 intervjuades den chilenske flyktingen Ramiro Castro Herrera, en av bara fem chilenska kristdemokrater som fick politisk asyl i Sverige. Han var dock just på gång att flytta hem till Chile.

Utgåvans huvudartikel behandlade sportens roll som propagandaredskap i de kommunistiska diktaturerna. Partiledaren i Östtyskland, Erich Honecker, hade rakt på sak vid en partikongress, sagt vad det handlade om:

”Vårt socialistiska lands ära”. För att uppnå detta satsades stora resurser. Men kommandoekonomiernas bristande ekonomiska styrka gjorde sig gällande och resurserna krympte. Allt färre östeuropeer deltog i internationella mästerskap. Det här var fem år innan Murens fall. En viktig orsak till öststaternas framgångar på sportarenan var livsfarlig doping och hormoninjektioner. Många av den tidens internationella stjärnor är idag avlidna eller drar sig fram som handi-

kappade fysiska vrak. Sanningen om dessa saker kom dock fram långt senare.

Vid den här tiden var Afghanistan kontrollerat av Sovjetunionen och landet ”badade i blod”, enligt vad en afghansk köpman kunde berätta i en intervju.

Henrik Leborg berättade om hur kapitalismen är den bästa lösningen på miljöproblemen. Full privat äganderätt gör att intressekonflikter försvinner och bidrar till att hejda föroreningar.

...för tjugofem år sedan